EEN KWART EEUW VOETBAL-IDEALISME

1905

25

1930

J.L.DISPO.

A D O

ALLES DOOR OEFENING

ADOFans

ADOFans

ADOFans

ADOFans

1905

1930

ADOFans

ADOFans

OPDRACHT

Onze vereeniging A. D. O. bestaat 25 jaar.

Dit feit op zich zelf, geplaatst tegenover de gebeurtenissen van elken dag, beteekent niet veel. Voor hen, die meeleven in het voetbalgebeuren dezer tijden, zegt het iets. Maar voor hen, die intens meeleven met A. D. O., zegt het alles.

Dit gedenkboek zal aan hen zeggen, die meeleven in het voetbalgebeuren, dat het toch wel de moeite waard kan zijn, zich te interesseeren voor de voetbalsport in het algemeen en voor A. D. O. in het bijzonder.

Voor hen, die intens meeleven met A. D. O., zal dit werk zijn een vreugdevol bezit en tot in lengte van dagen een eereplaatsje in huis hebben.

Maar voor allen zal het een getuigenis zijn van veler moeizaam werken voor A. D. O., waardoor zelfs enkele der meest getrouwen tot heroische figuren geworden zijn.

Evenals in elk leven, wat vol geleefd wordt, hebben leed en vreugde elkaar in bonte mengeling afgewisseld. Maar gestaag gegroeid, zonder kunstmatige krachtbijzetting, is A. D. O. geworden een hechte, kerngezonde vereeniging, waarvoor het een blijdschap moet zijn naar krachten te kunnen geven. Omdat ook A. D. O. veel gegeven heeft.

Daarom, aan allen, wien A. D. O. iets geschonken heeft, dragen wij dit boek op, verwachtende, dat velen er nieuwe genegenheid voor A. D. O. uit zullen putten.

ADOFans

DRUKKERIJ „DE ARBEID"
PRINSEGRACHT 111, DEN HAAG

ADOFans

EEN KWART EEUW
VOETBAL-IDEALISME

GEDENKBOEK

TER GELEGENHEID VAN
HET 25-JARIG BESTAAN
VAN DE HAAGSCHE
VOETBALVEREENIGING

„A. D. O."

1905 1 FEBRUARI 1930

ADOFans

ADOFans

HET TEGENWOORDIGE BESTUUR.

Van links naar rechts: J. Nijhuis, Comm.; B. P. A. Kloos, Comm.; P. J. de Leeuw, Penningm.; Chr. Leurs, Voorz.; H. Borsboom, 2e Penningm.; A. G. van Leersum, Secr.; J. Leurs, 2e Secr.

EEN WOORD VAN DEN VOORZITTER

Als voorzitter van de jubileerende vereeniging zij het mij vergund te dezer plaatse met een enkel woord Uw aandacht te vragen.
Wij waren van meening dat het 25-jarig bestaan van A. D. O., in het bijzonder als volksvereeniging, van meer dan gewone beteekenis is en dat dit buitengewoon heugelijk feit mede moest worden herdacht door de uitgave, zoo mogelijk, van een jubileumboek. Het besluit werd dan ook genomen te trachten dit idee te verwezenlijken.
De leden G. J. Gestman, B. P. A. Kloos en G. K. van Voorthuisen werden aangezocht en bereid gevonden dit uiterst moeilijke werk ter hand te nemen en hoewel zij over de eerste 15 bestaansjaren van A. D. O. slechts zeer vage gegevens ter hunner beschikking hadden, mogen wij in alle bescheidenheid en met voldoening constateeren, dat ze met de samenstelling van dit boekske wonderwel zijn geslaagd.
Aan deze 3 leden zijn we dan ook zeer veel dank verschuldigd voor de moeite en opofferingen die zij zich voor dit werk hebben moeten getroosten.
A. D. O. gaat thans haar zilveren feest vieren.
Vijf en twintig jaren van eb en vloed liggen achter ons en onwillekeurig laten we aan ons geestesoog voorbij gaan wat we in de jaren die verstreken zijn in en met de vereeniging hebben meegemaakt. Aan een zeer belangrijken mijlpaal zijn we gekomen en onze blikken in het verleden werpend, mogen we met trots constateeren dat A. D. O. het niveau, waarop zij thans staat, heeft bereikt door eigen kracht en energie, gegeven zoowel buiten als binnen de krijtlijnen. Met groote dankbaarheid herinner ik hierbij aan mijn geachten voorganger, wijlen Dorus van Zee, die ongetwijfeld een figuur is geweest die voor A. D. O.'s groei en bloei zich ongemeen verdienstelijk heeft gemaakt.
Gezien hoe welgesteld het met A. D. O. in alle opzichten is en hoe we ons mogen verheugen in een kerngezond vereenigingsleven, is er met dit 25-jarig jubileum tot feestvieren alle aanleiding. We hopen dit dan ook te doen op een wijze dat daaraan met zeer veel genoegen zal worden teruggedacht.
Tenslotte spreek ik den wensch uit dat allen, wier sympathie naar de rood-groene kleuren uitgaat, het zich tot een aangenamen plicht zullen rekenen aan de belangen en het welzijn van A. D. O. immer mede te werken, opdat we ons doel in stijgende lijn kunnen blijven nastreven.

CHR. LEURS,
Voorzitter A. D. O.

ADOFans

VAN DE SAMENSTELLERS

Het A. D. O.-gedenkboek, getiteld „25 jaar voetbal-idealisme", is thans gereed. Enkele woorden, hoe dit werk tot stand gekomen is, kunnen wel dienstig zijn.

Per Juli 1928 heeft het A. D. O.-bestuur in één zijner vergaderingen de vraag besproken of er ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan onzer vereeniging een jubileumboek diende uitgegeven te worden.

Deze vraag werd bevestigend beantwoord en het gevolg was, dat namens het Bestuur, de Redactie-Commissie van de „A. D. O.-Post" verzocht werd de voorbereiding en uitvoering van dit jubileumboek ter hand te willen nemen. Een verzoek dat bereids door de Redactie-Commissie, hoewel niet zonder schroom, ingewilligd werd. Bovendien werd aan deze Commissie toegevoegd een tweetal onzer oudste leden, t.w. de gebroeders L. Nijhuis en J. Nijhuis, hoofdzakelijk tot het geven van inlichtingen, daar waar ons feitenmateriaal in gebreke zou blijven. Het commissielid L. Nijhuis heeft echter tusschentijds bedankt als zoodanig.

Allereerst kwijten wij ons gaarne van de taak dank te zeggen aan hen, die ons geholpen hebben aan gegevens. In hoofdzaak zijn dat geweest de H.H. Bestuurderen van den Kon. Ned. Voetbalbond en van den Haagschen Voetbalbond. Zonder hunne zeer gewaardeerde medewerking was het onmogelijk geweest het ons opgedragen werk te voltooien.

Dan nog onzen dank aan enkele onzer oude en oud-leden, die mede door hun inlichtingen er toe bijgedragen hebben dat wij, vergelijkenderwijs, tot de voor U liggende resultaten zijn gekomen, alsook dank aan hen die bereidwillig foto's etc. afgestaan hebben. Ook komen in dit Gedenkboek uitingen voor van autoriteiten en officials. De sympathieke woorden door hen aan ons geschreven, stemmen ons evenzeer tot dankbaarheid.

Het samenstellen van dit boek is niet gemakkelijk geweest. Over de geheele H. V. B.-periode en een gedeelte van het tijdperk van den N. V. B., ongeveer bij elkaar een 15 jaar, ontbraken alle detailgegevens. Waren zoekgeraakt door ondeskundig beheer van een toenmaligen A. D. O.-secretaris.

Het is zoeken geweest over alle liniën naar en in oude gegevens en waar al deze arbeid na volbrachte dagtaak moest gebeuren en per saldo het samenstellen van een gedenkboek tot onze vreemdste bezigheden behoort, daar meenen ondergeteekenden in alle bescheidenheid, dat het behaalde resultaat tot tevredenheid kan stemmen en hopen wij een steentje bijgedragen

ADOFans

te hebben tot vastlegging der voetbalgeschiedenis in 't algemeen en tot die van A. D. O. in het bijzonder.
Moge ons A. D. O.-Gedenkboek een gunstig onthaal vinden.

DE SAMENSTELLERS.

G. J. GESTMAN.

B. P. A. KLOOS.

G. K. v. VOORTHUISEN.

ADOFans

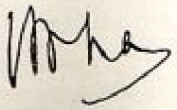
BIJDRAGEN VAN AUTORITEITEN

Mr. J. B. KAN, Oud-Minister van Binnenl. Zaken en Landbouw.

De eerste maal dat ik A. D. O. zag spelen, was in den titanenstrijd met V. O. C. om het eerste klasseschap. Het was op het oude veld aan den Wassenaarschen weg. Een dichte menigte was er samengestroomd ; met moeite veroverde ik een bescheiden plaatsje in een hoek, toen een bestuurslid mij uitnoodigde op de wel wat primitieve, maar uiterst gemoedelijke tribune plaats te nemen.

De wedstrijd was voor A. D. O. een worsteling om het leven. Zij had reeds van V. O. C. verloren en moest dus winnen, wat zij deed met 3—0. Het heele elftal speelde zoo, dat slechts een ervaren zenuwarts kon merken, welk een reactie op prikkels werd geoefend. Willem Tap onderscheidde zich buitengemeen en toen later de beslissende wedstrijd in Haarlem in de allerlaatste minuut ten nadeele van A. D. O. werd beëindigd, was ik haast even bedroefd over deze tragedie, waardig door een Griekschen dichter bezongen te worden, als het meest fanatieke clublid.

Het spreekt dan ook van zelf, dat het verdere lot van A. D. O. mij buitengewoon interesseerde en na de intree in de eerste klasse heb ik menigen wedstrijd met gepaste belangstelling gevolgd. Het populairste lid der Vereeniging heeft mij de eer aangedaan mij in het klassieke torentje te bezoeken ; het bestuur is altijd één en al vriendelijkheid. Kortom, het is veel meer dan een phrase wanneer ik de innige hoop uitspreek, dat de hoogste onderscheiding die een club kan ten deel vallen, in de volgende periode voor A. D. O. zal zijn weggelegd, kan het zijn, da capo.

ADOFans

Mr. P. DROOGLEEVER FORTUYN, Burgemeester van Rotterdam.

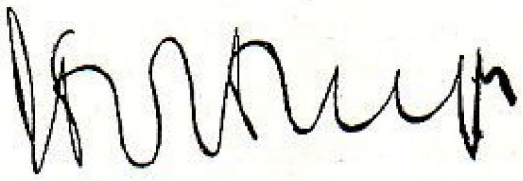
„A. D. O." vraagt mij een bewijs van belangstelling in den vorm van een paar woorden in haar jubileum-boek.

Ik voldoe gaarne aan dat verzoek, omdat ik de belangstelling, welke ik in mijn Haagschen tijd voor deze energieke club heb gekregen, nog niet heb verloren.

Ik „bekleedde" kan ik zeggen, bij A. D. O. de betrekking van openaar van haar nieuwe speelterrein. Eerst heb ik bij de verhuizing van het Nieuwe Park naar den Wassenaarschen Weg het terrein van A. D. O. daar geopend en vervolgens heb ik diezelfde taak verricht in het Zuiderpark, waar A. D. O. thans — naar ik hoop voor goed — haar tehuis heeft gevonden.

Het is dus niet te verwonderen, dat ik den groei van A. D. O. tot een eerste klas club van beteekenis met groot genoegen heb gevolgd en dat ik hierbij mijn beste wenschen voor haar toekomst wil uitspreken.

Rotterdam, December 1929.

ADOFans

M. VRIJENHOEK, Wethouder van 's-Gravenhage.

A. D. O. jubileert !

Dat beteekent voor velen in de sportwereld een dag waarop men met voldoening op de ontwikkeling van de sport kan terugzien.

A. D. O., de echte Haagsche vereeniging met haar typisch uitgesproken karakter, bestaat 25 jaren. Voorwaar een herdenking van een periode, waarin veel tot bevordering en verheffing van de voetbalsport tot heil van de lichamelijke opvoeding van ons volk is bijgedragen. Zeker, men heeft bij dit cultureele werk, de vreugde kunnen deelen van menige behaalde zege, maar ook genoegen moeten nemen met menige teleurstelling, welke door een edelen kamp met de één of andere zustervereeniging, is bereid ; een verschijnsel overigens, dat juist de sportiviteit en de energie wakker heeft gehouden. Dit gelukkige verschijnsel geldt in hooge mate als een noodzakelijkheid voor het welzijn en het in standhouden eener organisatie, waarvan vóór alles moet blijken dat zij door nobele motieven, — ontleend aan de hooge begrippen van sport en spel — wordt geleid. Voor een groot deel is hieraan het succes van A. D. O. als **sportvereeniging** toe te schrijven ; niet het minst komt dit tot uiting door de buitengewone belangstelling onder de lagere elftallen, welke — het zij onomwonden gezegd — voor de toekomst van A. D. O. hoopvolle perspectieven bevatten.

Maar ook uit een ander oogpunt bezien kan A. D. O. als één der gelukkigste vereenigingen onder de Haagsche zon worden beschouwd. Zij beschikt, na heel veel omzwervingen, thans over behoorlijke speel- en oefenvelden in het Zuidersportpark : uitstekend geoutilleerd en geografisch, zoowel voor spelers als belangstellenden, gemakkelijk te bereiken. Vooral de belangstelling van „buiten-af" en de populariteit waarin A. D. O. zich kan verheugen, vinden hun oorzaak in het feit, dat haar terreinen zijn gelegen in een volkspark, dat uiteraard veel publiek zal trekken, waarbij de beoefening der sport in de open lucht als één der meest voor de hand liggende ontspanningen zal zijn.

Waarlijk, onder zulke buitengewoon gunstige omstandigheden is het niet aan veel sportlievende vereenigingen gegeven, te jubileeren.

Daarom A. D. O.'ers : vasthouden en voorwaarts !

's-Gravenhage, 3 Januari 1930.

M. Vrijenhoek

ADOFans

BIJDRAGEN VAN OFFICIALS

Ir. J. W. KIPS, Voorzitter K.N.V.B.

Het is al heel wat jaren geleden — voor A. D. O. was het eerste-klasse-schap nog een verafliggend ideaal — dat ik Mr. P. Droogleever Fortuyn eens vroeg, waarom hij, die de eerste klasse competitie steeds met zooveel belangstelling had gevolgd, hoe langer hoe meer van deze terreinen wegbleef. De heer Fortuyn antwoordde mij toen, dat hij de jongere clubs eigenlijk interessanter was gaan vinden, deze clubs hebben idealen, die zij pogen te bereiken, hun streven is meer gericht op een groote toekomst dan op het behoud van het bereikte, hun clubleven is daarom levendiger. Reeds toen wees de heer Fortuyn mij op A. D. O. als het type van een jonge club, die bezield met een frisschen goeden geest, met een actief en verstandig bestuur, een goede toekomst tegemoet zou gaan.

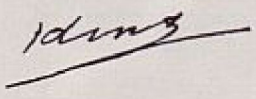
Hoe schitterend is deze profetie bewaarheid!

A. D. O. heeft zich ontwikkeld van een klein clubje tot een van de meest gewaardeerde eerste-klasseclubs met een groot aantal leden, goede spelers en een groote populariteit. Een dergelijke vereeniging heeft in den loop van haar bestaan veel vreugde gesticht. Zij heeft honderden het genot van het sportieve spel doen kennen, duizenden doen juichen bij iedere overwinning en aan die allen enthousiasme geleerd voor iets, dat abstract is, en waar geen materieel voordeel bij is te behalen.

Een club als A. D. O. neemt een belangrijke plaats in het leven van tal van gezinnen in. Daarom zal van zulk een club, als er een goede geest heerscht, een goeden invloed op het volksleven kunnen uitgaan. En zóó wil ik vooral A. D. O. zien. Geleid door een bestuur, dat met de daad getoond heeft het grootste belang te hechten aan het handhaven van begrippen van sportiviteit en beschaving, is deze club een kostbaar bezit voor een groot deel van de Haagsche bevolking.

Op het veld heeft A. D. O. veel van wat zij zich als jonge club voorstelde bereikt — slechts het Kampioenschap werd nog niet haar deel — toch behoeft haar streven niet alleen gericht te zijn op behoud van het verkregene, zij kan zich het ideaal stellen de club steeds meer te doen zijn een middel om de voetbalsport dienstbaar te maken aan de volksopvoeding.

Bij het zilveren feest wensch ik A. D. O. nog veel triomphen — er is nog meer te bereiken, dan verkregen werd —, de vereeniging als geheel zal daardoor in aanzien en bloei winnen en met des te meer succes een maatschappelijk ideaal nastreven.

ADOFans

L. MOONEN, Secretaris-Penningmeester H.V.B.

Na 25 jaren van moeizaam werken, na 25 jaren van groote en kleine moeilijkheden, behoort A. D. O. thans niet alleen tot de grootste en best georganiseerde, maar ook, wat de spelkwaliteit betreft, tot de sterkste voetbalvereenigingen van ons land.
En als je dan de vereeniging als wicht van 8 maanden in het gezin, d.w.z. in den Haagschen Voetbalbond hebt opgenomen en, zij het dan ook zijdelings en op zeer bescheiden wijze, hebt medegewerkt aan de eerste voetbalopvoeding in bondsverband, dan spreekt het vanzelf, dat, als de voorzitter je vraagt iets te willen bijdragen voor het jubileumboek van de vijf en twintig jarige, je daaraan gaarne voldoet.
Het is in September 1930 vijf en twintig jaren geleden, dat ik als secretaris van den H.V.B. de vereeniging A. D. O. mocht inschrijven als lid van den bond, waarmede het aantal aangesloten clubs op 12 en het aantal deelnemende elftallen op 20 werd gebracht.
Reeds dadelijk toonde de vereeniging, welke als nieuweling, evenals ook nu nog het geval is, in de 3e klasse werd ingedeeld, niet tot de zwakste van de klasse te behooren, gelet op het feit, dat zij aan het einde van het speeljaar als no. 3 in haar afdeeling eindigde, met D.V.V. 2 en Concordia 3 boven zich. Reeds aan het einde van het seizoen 1907—'08 is zij kampioen der geheele derde klasse, in 1909—'10 der 1e klasse, terwijl ten slotte het seizoen 1912—'13, het voor de vereeniging zoo merkwaardige jaar was, dat het 1e en 2e elftal samen uit moesten „vechten" welk elftal naar den N.V.B. zou promoveeren. Tot de spelers van het 1e elftal behoorde toen de helaas zoo vroeg aan de vereeniging ontvallen sympathieke oud-voorzitter Dorus v. Zee.
Zoo deed dan A. D. O. in September 1913 haar intrede in den N.V.B. en betrad daarmede het glibberige en zoo moeilijke pad, dat bewandeld moet worden om de 1e klasse, het ideaal van iedere vereeniging, te bereiken.
Het spreekt van zelf, dat ik de vereeniging, die gedurende acht jaren met groot succes in den H.V.B. was werkzaam geweest, met belangstelling op dien weg heb gevolgd en ik iedere stap voorwaarts met vreugde heb begroet.
Het is bekend, dat het spelen in den N.V.B. voor nieuwe vereenigingen, niet steeds een onverdeeld genoegen is en dat, in verband met de hoogere eischen welke met betrekking tot terreinen, kleedgelegenheid, accommodatie enz., worden gesteld, zich daarbij dikwijls groote moeilijkheden van financieelen aard voordoen, waaraan vele clubs niet het hoofd kunnen bieden en er ten slotte aan ten onder gaan. En zoo heb ik verschillende clubs den N.V.B. zien binnen stappen welke echter, de eene wat eerder, de andere later, daaruit weder zijn verdwenen.
Niet al zoo met A. D. O. Dank zij de uitnemende wijze waarop de vereeniging is geleid, den goeden clubgeest en de clubliefde welke bij haar

ADOFans

leden steeds heeft bestaan, is zij verder voortgeschreden en heeft zich ten slotte tot de hoogste trap van den voetballadder weten op te werken en zich in den N.V.B. een positie weten te verzekeren als waartoe anderen nimmer komen. Zij behoort tot de meest populaire clubs in Den Haag voor wier verrichtingen in alle sportkringen groote belangstelling bestaat.

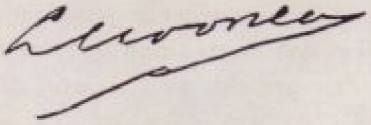
Met één elftal in den H.V.B. getreden is A. D. O. thans uitgebouwd tot een organisatie met 3 elftallen spelende in den N.V.B. en 11 in den H.V.B., waarvan 5 deelnemende aan de gewone, 1 aan de Kantoor- en Veteranen en 5 aan de adspiranten-competities, met een uitstekend verzorgd clubblad.

En dit resultaat is te danken aan het organisatietalent, den werklust en het doorzettingsvermogen van de Besturen, welke gedurende 25 jaren aan het hoofd der vereeniging hebben gestaan. Dit strekt die bestuurderen tot des te grooter eer, omdat A. D. O. haar leden in het algemeen recruteert uit den z.g. arbeidenden stand, die, dikwijls na een vermoeiende dagtaak, zich aan vereenigingswerk moeten zetten. En zij, die de administratie enz. van een voetbalvereeniging voeren, weten wat de dagelijksche leiding van een vereeniging met een omvang als van A. D. O. beteekent.

Ik, die het voorrecht heb gehad gedurende bijna 25 jaren met de jubileerende vereeniging te hebben samengewerkt, stel er prijs op te verklaren, dat ik dat altijd op de meest aangename wijze heb kunnen doen. En dan denk ik daarbij speciaal aan de heeren Leurs en v. Leersum, de mannen die in de latere jaren de dagelijksche leiding in handen hebben en waarmede ik uiteraard het meest in aanraking kom. Zeer zeker heeft er wel eens verschil van meening bestaan en heb ik meer dan eens op verzoeken „neen" moeten zeggen, doch dit heeft nimmer afbreuk gedaan aan de goede vriendschappelijke verstandhouding tusschen hen en mij.

Dat A. D. O. met trots op den afgelegden weg mag terugzien en dat ik haar van harte met haar zilveren feest gelukwensch, zal na het vorenstaande wel geen nader betoog behoeven.

Ik geloof haar verder niet beter te kunnen toewenschen, dan dat zij nog jaren lang op hetzelfde hooge niveau, waarop zij nu staat, blijve, dan zal dat èn voor den N.V.B. èn voor den H.V.B. van groote beteekenis zijn.

ADOFans

CHR. LEURS.

A. G. VAN LEERSUM.

Indien in dit jubileumboek niet een speciaal woord zou zijn gewijd aan de twee meest vooraanstaande en verdienstelijke figuren in onze vereeniging t.w. onze Voorzitter Chr. Leurs en onze Secretaris A. G. van Leersum, zou schromelijk te kort zijn gedaan aan de hooge waardeering, die deze beide steunpilaren van A. D. O. toekomt.

Chr. Leurs werd, na eenige jaren zitting in de Elftal-Commissie te hebben gehad, tot Praeses van A. D. O. gekozen in 1923, terwijl de benoeming van A. G. van Leersum tot Scriba der vereeniging reeds dateert van 1918. Beide bleven tot op den huidigen dag onafgebroken in functie en behooren tot hen, die voor de vereeniging met groote liefde en toewijding hun krachten gaven en buitengewoon veel hebben bijgedragen tot wat tot dusver bereikt is geworden. Daarvoor is A. D. O. aan deze twee werkers dan ook groote dankbaarheid verschuldigd.

Te wenschen is dat èn Leurs èn van Leersum, respectievelijk als Voorzitter en Secretaris, nog tal van jaren van het Bestuur van A. D. O. deel zullen uitmaken.

ADOFans

J. NIJHUIS.

Als er in onze vereeniging iemand is die aanspraak maakt op het eerelidmaatschap, dan is het zeker ons aller vriend Han. Han Nijhuis heeft zich in A. D. O. uitgeleefd op een manier, die kenschetsend is voor zijn persoon. Een groote breede gespierde gestalte, heeft hij A. D. O. speciale diensten bewezen, welke geheel met zijn persoon in overeenstemming waren. In vroeger tijden was hij de man die 's Zondagsmorgens de doelpalen ging planten, kalklijnen trok, netten ophing, kortom alle bezigheden verrichtte, welke per saldo het voetballen van A. D. O. mogelijk maakte. Hij mankeerde nooit en zorgde er voor dat jaar in jaar uit dit soort werk, „zijn werk", af was. Met onverwoestbaren ijver heeft hij lange jaren aaneen, als uiting van zijn clubliefde, dit werk voor A. D. O. gedaan.

Maar dat niet alleen. Han heeft ook als speler lauweren geoogst. Hij heeft jarenlang en met veel succes als doelverdediger zijn heiligdom beschermd en zijn robuste gestalte niet gespaard wanneer dit van hem werd gevergd.

Einde 1905 lid geworden van A. D. O. is hij in 1918 tot eerelid benoemd. A. D. O. meende Han Nijhuis, als waardeering voor zijn werken, niet beter te kunnen eeren.

In diverse vereenigingsorganen heeft hij zitting gehad. Bestuur, elftalcommissie, als adspirantleider, kortom zijn verrichte hoeveelheid werk is navenant aan zijn veeljarig lidmaatschap.

Moge hij, de meest getrouwe van ons allen, nog lange jaren getuige zijn van A. D. O.'s groei en bloei.

ADOFans

TER GEDACHTENIS

TH. v. ZEE †
Overleden 8 April 1924.

Zes jaren zijn al weer vervlogen, sinds onze oud-voorzitter Th. v. Zee ons door den wreeden dood ontviel. Zijn overlijden heeft mij, wellicht meer dan de andere clubgenooten, ten zeerste getroffen.

Geen van ons heeft met hem in zijn laatste levensjaren, althans in clubverband, nauwer contact gehad dan ik.

Vanaf de oprichting onzer vereeniging heeft hij zijn krachten, zoowel in het veld als achter de groene tafel, in dienst van A. D. O. gesteld. Dorus' grenzenlooze spontaniteit als speler, veroorzaakte hem in zijn kwaliteit van voorzitter, soms heel veel onaangenaamheden. Zijn onbegrensde plichtsbetrachting was dan echter weer ten gunste van zijn overigens gaarne geziene figuur. Zijn onkreukelbare eerlijkheid als leider deed A. D. O. al vroeg populair zijn en wij kunnen zijn nagedachtenis m. i. niet beter in eere houden, dan het fundamenteele werk door hem verricht, in denzelfden trant voort te zetten.

Dat het zoo moge zijn.

CHR. LEURS.

ADOFans

TER GEDACHTENIS

H. B. v. ES †
Overleden 7 November 1924.

Door het verscheiden van Th. v. Zee en H. B. v. Es kan in de annalen van onze vereeniging het jaar 1924 als een rampjaar worden genoteerd.
Klein in naam, maar beiden groot in daad, zeer zeker voor zoover dit het belang van A. D. O. gold.
Bertus was bescheiden van aard, begaf zich nooit op den voorgrond en was een van die stille werkers, die een vereeniging niet ontberen kan.
Jarenlang was hij lid van de Elftal-Commissie en hij zou naar mijn stellige overtuiging daarin op heden nog zitting hebben, wanneer niet de dood ons die nobele figuur, wreed had ontrukt.
Regen en wind trotseerend, trok hij er Zondagsmorgens met de lagere elftallen op uit, om zijn controleerend werk te verrichten. Dat was hem even lief als een wedstrijd van het eerste elftal onder de beste omstandigheden bij te wonen. Niets was hem te veel. Voeg daarbij zijn groote objectiviteit, dan is wel voldoende geteekend, dat wij in v. Es hebben verloren niet alleen een goed kameraad, doch ook een ijverig werker, wiens onwankelbare steun door A. D. O. noode werd gemist.

CHR. LEURS.

ADOFans

A. D. O.'S HISTORIE

Het aan ieder geboren Hagenaar welbekende pleintje, genaamd Drie Hoekjes, gelegen in het hartje der Residentie, achter het stadhuis, was ruim een kwart eeuw geleden, toen nog bestaande uit een drietal ineenloopende straatjes, de plaats van bijna dagelijksche samenkomst van een groepje jongelui, dat zich veel interesseerde voor de voetbalsport. De gemeenzame gesprekken, welke door dit groepje bij die samenkomsten werden gevoerd, hadden doorgaans genoemde sport tot onderwerp en men besprak er de verrichtingen en kansen van toen reeds vermaarde vereenigingen als H.V.V., H.B.S., Quick e.a. Maar niet alleen bij gesprekken bleef het, ook op daadwerkelijke wijze werd steeds uiting gegeven aan de sympathie die men voor het spel met het bruine monster gevoelde. En dan was het vlak bij gelegen Kerkplein achter het Postkantoor voor deze jongelui de uitverkoren plek om hunne voetbaldriften naar hartelust te botvieren. Twee partijen werden er dan gevormd, waarbij het er niet op aan kwam of het al dan niet twee elftallen waren, en het eenige materiaal waarover men de beschikking had, was slechts een tennisballetje, terwijl met stapeltjes jassen en petten doelen werden geïmproviseerd. Dan werd er gespeeld met een geestdrift, zooals heden ten dage sporadisch bij voetballers valt waar te nemen, waarbij aan het gevaar om op de harde straatkeien de ernstigste verwondingen op te loopen geen

A. D. O.'s eerste oefenterrein.

ADOFans

oogenblik werd gedacht. Welk een gejoel het op het Kerkplein dan was laat zich begrijpen. Met de bewoners van de omringende huizen, waarvan de ruiten steeds veel kans beliepen stuk gekogeld te worden, kwamen natuurlijk herhaaldelijk conflicten voor en vergissen we ons niet dan heeft zelfs eenmaal een groote spiegelruit het moeten ontgelden, waardoor ten slotte de politie er aan te pas moest komen en het voetballen op het Kerkplein voorgoed onmogelijk werd gemaakt.

DE SLAG OP HET KERKPLEIN

Spoedig kwam het groepje op het denkbeeld en rijpte het plan om een voetbalclub op te richten. De verwezenlijking liet niet lang op zich wachten. Op den 1sten Februari 1905 vond ten huize van J. H. van Gulik aan de Papestraat 32, wiens vader het toen reeds aldaar gevestigde cafe „Het Hof van Berlijn" dreef, een bijeenkomst plaats, waarin werd opgericht de Voetbalvereeniging „Alles Door Oefening" (A. D. O.) Het Bestuur werd samengesteld als volgt: Th. van Zee, Voorzitter, C. Wezenberg, Secretaris, J. Rooymans, Penningmeester.

De ledenlijst uit die dagen vermeldt verder de namen van: H. ter Horst, C. J. C. Hoogerhoud, A. Nijland, W. Nijland, A. de Rijp, G. Hein, P. Hein, M. v. Vriesland, J. v. Gulik, Th. Baars, F. Baars, J. v. d. Steen, J. Boogaard, A. Boogaard, J. Coenraads, P. Franken, J. Thiemissen en H. Nieuwenhuijzen.

De contributie werd voor werkende leden gesteld op 10 cent per week en bij toetreding moest een inleggeld van 5 cent worden gestort. Ondersteunend lid kon men worden tegen een donatie van minimum 5 cent per week.

Het tenue werd bepaald op roode broek met wit shirt.

Zoo aanschouwde A. D. O. het levenslicht en hare oprichters zullen 25 jaar geleden stellig niet hebben vermoed dat hun onbeteekenend jongensclubje

ADOFans

zou gedijen tot een klinkende vereeniging, die eens in Neerlands grootste en machtigste organisatie op sportgebied een der vooraanstaande plaatsen zou innemen.
Het eerste werk voor het clubje was naar een gelegenheid om te zien waar men zich ongestoord aan het genot van het geliefde voetbalspel kon overgeven. Dat bleek lang niet gemakkelijk en het huren van een terrein was een weelde

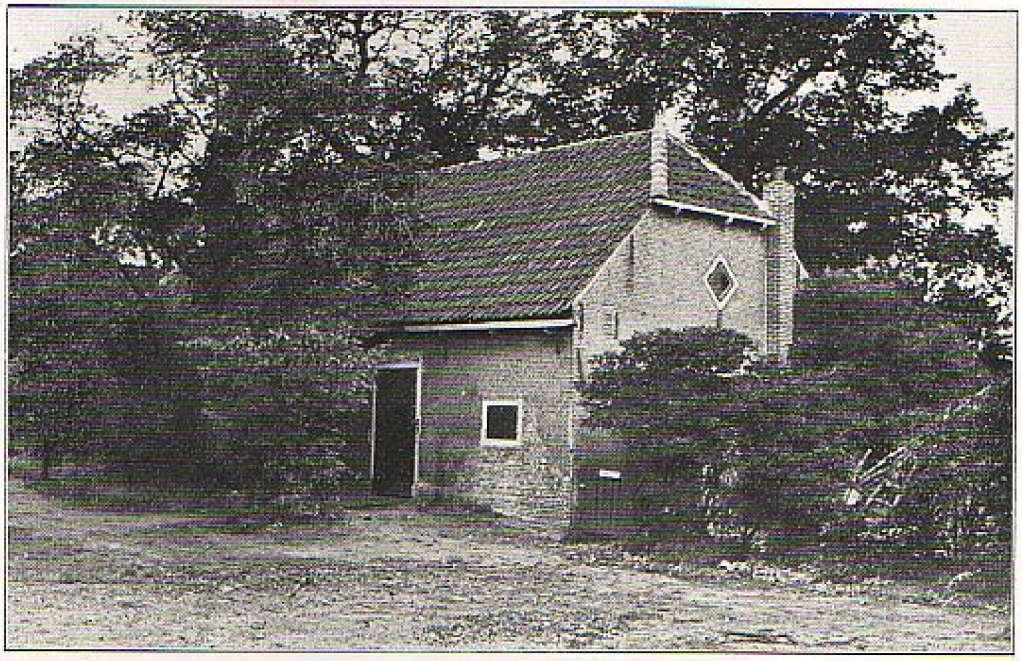
DE VLUCHT UIT DE MALIEBAAN

die men zich financieel voorshands nog niet kon permitteeren. Men nam de vrijheid wederrechtelijk maar op een deel van het Malieveld beslag te leggen. Voor ƒ 1.50, toen een heele uitgaaf, kon een gebruikte bal, een heusche voetbal van de vereischte grootte, op den kop worden getikt en zoo werd door de A. D. O.'ers nagenoeg iederen dag in hun vrije uren een deel der groote grasvlakte aan de Boorlaan met hun voetbalevoluties onveilig gemaakt. De pret zou hier echter van korten duur zijn, want de boschwachter kwam voor die baltrapperij spoedig een schotje schieten. Herhaaldelijk moest de vlucht worden genomen en ten slotte zat er voor de jongens dan ook niets anders op dan voor goed hun biezen te pakken en te trachten elders hun tenten op te slaan. Getrokken werd toen naar de schuttersvlakte in het z.g. Klein Zwitserland. Veel medewerking werd hier ondervonden van den gerant van den bekenden aanleg „De rustende schutter". Deze stond den jongens o.m. toe de goalpalen, die zij zich intusschen hadden kunnen aanschaffen, te bergen en gaf hen zelfs een apartementje ter beschikking voor kleedgelegenheid. Natuurlijk was die welwillendheid niet geheel vreemd aan het feit, dat de jongens vaak „De rustende schutter" bezochten om er de een of andere verfrissching te gebruiken.

ADOFans

Op de schuttersvlakte konden de A. D. O.'ers aan het voetbalspel wat vrijer hun hart ophalen, maar desniettemin bleef steeds de kans bestaan om ook hier verjaagd te worden. Zeer waarschijnlijk is dit dan ook gebeurd, want naar het heet moet ook nog gespeeld zijn op terrein in de nabijheid van de oude Scheveningsche wielerbaan.

De vereeniging was inmiddels aardig in ledental gegroeid en waar men zich mocht gaan verheugen in eenige finantieele draagkracht, begon men er ernstig over te denken hier of daar een terrein in huur te krijgen. Men ging op zoek uit en het oog viel op een stuk grond op het oude Hanenburg, in de nabijheid van het toenmaals aldaar gelegen terrein van Quick. Met den eigenaar van dit stuk grond, een zekeren Buytelaar, werden onderhandelingen aangeknoopt en zoowaar mocht een overeenkomst tot stand komen, waarbij over een deel van het terrein van Buytelaar mede-beschikking werd verkregen voor een bedrag van..... f 40.— per jaar. In de huur was begrepen het gebruik van een op het terrein aanwezigen koeienstal, die aan onze A. D. O.'ers een welkome gelegenheid bood voor beziging als berg- en

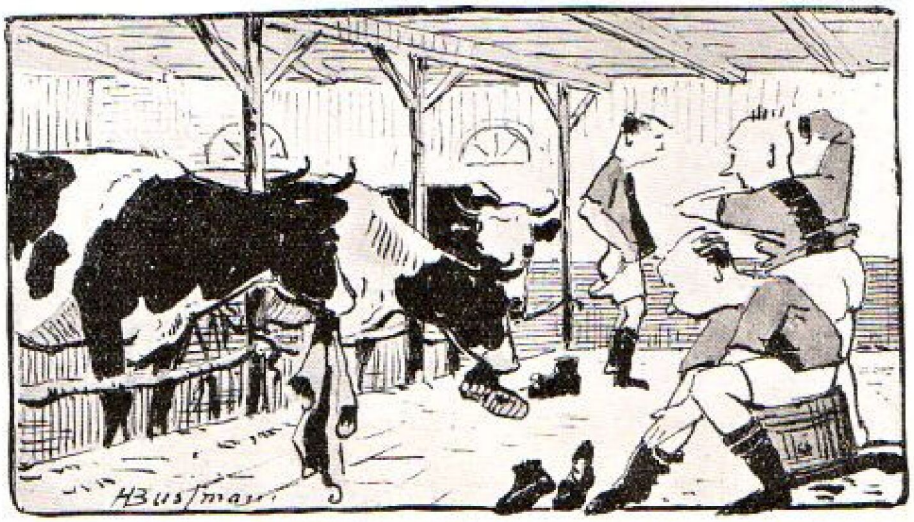

Een van onze eerste kleedgelegenheden.

kleedlokaal. Aanvankelijk eischte Buytelaar dat de huur voor het geheele bedrag direct betaald zou worden, maar aangezien de liquide middelen der vereeniging daartoe nog niet toereikend waren kon aan dien eisch slechts gedeeltelijk voldaan worden. Hetgeen men schuldig bleef zou successievelijk worden betaald uit nadere inkomsten.

ADOFans

De hartewensch der A. D. O.'ers, om eens de beschikking over een eigen terrein te hebben, was alzoo in vervulling gegaan en het behoeft wel geen betoog dat hen dit tot de gelukkigste stervelingen maakte. Aanstonds werden

EEN DER EERSTE KLEEDKAMERS VAN A.D.O

alle hens aan dek gebracht om het terrein voor gebruik te installeeren. Met de geregelde verzorging van het veld, doelen plaatsen, lijnen kalken enz. belastten zich Wezenberg, de Rijp en Han Nijhuis. Laatstgenoemde toonde daarin wel de meeste bedrevenheid en het is dezelfde Han Nijhuis, die ook heden ten dage nog als terreinchef aan de vereeniging zijn diensten bewijst. Onnoodig te zeggen dat voor de A. D. O.'ers hier een prettige tijd aanbrak. Volop bestond nu de gelegenheid zich in het voetbalspel te bekwamen. Serieuze wedstrijden konden hier op touw worden gezet, waarmede het Bestuur dan ook niet achterwege bleef. Tal van heete veldslagen werden hier geleverd, waarbij het vaak gebeurde, dat sterke tegenstanders voor de A. D. O.-ploeg het hoofd moesten buigen.

IN DEN H. V. B.

1905 — 1906 In den nazomer van 1905 kwam men tot het besluit toe te treden tot den Haagschen Voetbalbond en als de competities 1905—1906 aanvangen zien we A. D. O. ingedeeld in de 3e klasse H.V.B. Het resultaat in dit eerste jaar was niet slecht. Ziehier den eindstand :

D.V.V. 2 . . .	8	7	—	1	14	64—24	1.75
Concordia 3 . .	8	5	1	2	11	33—17	1.37
A.D.O.	**8**	**3**	**—**	**5**	**6**	**26—40**	**0.75**
H.B.S. 5 . . .	8	2	—	6	4	17—41	0.50
H.V.V. 4 . . .	8	1	1	6	3	18—46	0.37

ADOFans

Te gelooven dat in A. D. O. toen alles rozegeur en maneschijn was en de gang van zaken heelemaal niets te wenschen overliet zou een al te mooie voorstelling zijn. Ook dit huisje had reeds zijn kruisje, dat hier helaas reeds spoedig te zwaar zou blijken om het te torsen. Onder de leden begon zich wanbetaling voor te doen en aangezien de contributie der leden de eenige bron van inkomsten uitmaakte, geraakte het Bestuur tenslotte dermate in finantieele moeilijkheden dat het onmogelijk werd de terreinhuur op te brengen, terwijl ook met andere verplichtingen in gebreke moest worden gebleven. En zooals het onder dergelijke omstandigheden meer gaat ontstond er bovendien twist en tweedracht, waardoor A. D. O. op haar nog niet zoo hechte grondvesten bedenkelijk begon te wankelen. Onder de leden ging zich tot overmaat van smart desertie openbaren, zelfs dusdanig dat slechts een klein aantal getrouwen overbleef, dat tenslotte moest gaan overwegen het bestaan van A. D. O. op te geven. Men besloot de vereeniging in geen geval

A. D. O. in 1907.

Staande v. links naar rechts: v. Zee, Post, Baars, Piet Hein, Coenraads. Knielende: Wezenberg, de Rijp, Franken. Zittende: Hoogerhoud, ter Horst, Teillers.

te ontbinden, ja voor een goede kasvorming zelfs door te gaan met contribueeren, doch overigens de club slechts in naam te doen voortleven. Voorts werd het besluit genomen en bloc toe te treden tot het toenmaals

ADOFans

bestaande D. O. V. (reeds jaren ter ziele), echter met het geheime plan om, zoodra de omstandigheden daartoe gunstig waren, A. D. O. te doen herrijzen.

1906 — 1907 Ongeveer een jaar later, nadat de competitie 1906—'07 in D. O. V. was doorgemaakt, vonden Dorus van Zee en z'n mannen den tijd gekomen pogingen te wagen om hun A. D. O. weer op de been te helpen. En zoowaar mochten die pogingen met succes bekroond worden. Vele oud-leden traden weer toe en de herrijzenis van A. D. O. werd een voldongen feit.

De samenstelling van het dagelijksch bestuur bleef zooals die was, n.l. Th. van Zee, Voorz., C. Wezenberg, Secr. en J. Rooymans, Penningmeester, terwijl verder als leden te boek stonden F. Baars, A. Bouter, A. Coenraads, J. v. Gulik, M. v. Gulik, P. Hein, G. Hein, L. Heskes, L. Kooy, W. Whiel, J. Nijhuis, M. Rijnders, G. Stam, J. v. d. Steen en A. Teillers.

Het tenue onderging verandering en werd nu aangenomen als volgt: zwarte broek, dito jersey met groene baan, waarvan aan weerszijden een roode ster.

1907 — 1908 De grootste moeilijkheid was nu weer een speelgelegenheid te vinden. Men mocht er echter spoedig in slagen een terrein op den kop te tikken bij de bekende boerderij van Pex op de z.g. hooge wei, achter de boschjes van Poot en hier was het dat A. D. O. haar eerste kampioenschap mocht verwerven. Opnieuw toch was men toegetreden tot den H. V. B. en in het seizoen 1907—1908 werd uitgekomen in de 3de klasse met H. V. V. 5, U. D. 2, Voorwaarts 3, D. O. S. en Ajax 2. Succesvolle prestaties leverden de A. D. O.-ers, hoewel die mogelijk nog niet tot een kampioenschap zouden hebben geleid, indien niet enkele der mededingende elftallen zich bij herhaling aan niet-opkomen schuldig hadden gemaakt, waardoor enkele wedstrijden zonder spelen als gewonnen konden worden genoteerd. Doch hoe dan ook, A. D. O. was kampioen en dat was een feit van niet geringe beteekenis. Het seizoen zou echter met nog fraaier resultaat worden afgesloten, want tegen Delfia, toen eveneens kampioen 3e klasse H. V. B., werd nu gestreden om de suprematie van de geheele 3e klasse en A. D. O. sloeg Delfia met 3—2.
De lezer verwacht niet anders of hierop volgde een promotie. Onze A. D. O.-ers evenwel gevoelden zich voor het uitkomen in een hoogere klasse nog niet sterk genoeg en ter vermijding van teleurstelling, die bij een promotie zoo goed als zeker te wachten stond, werd het besluit genomen een bevordering naar hoogere regionen nog niet te aanvaarden. 'n Typisch staaltje van sportieve bescheidenheid, dat in de voetbalbeweging zeldzaam zal zijn voorgekomen.

ADOFans

1908 — 1909 In het seizoen 1908—1909 kwam A. D. O. dus wederom in de 3e klasse uit, met het volgende resultaat :

A. D. O. . . .	**12**	**11**	**1**	**0**	**23**	**97—12**
U.D. 2 . . .	12	9	0	3	18	67—15
D.V.V. 5 . .	12	6	0	6	12	46—59
Delfia 2 . . .	12	5	1	6	11	29—40
Voorwaarts 2 .	12	4	0	8	8	26—46
D.V.C. 2 . .	12	2	2	8	4	24—51
R.V.V. 2 . .	12	3	0	9	6	18—84

Ongeslagen en met de zeer fraaie doelcijfers 97—12 werd het kampioenschap veroverd en daarmede op een wijze, die niet den minsten twijfel overliet, getoond dat A. D. O. een promotie thans volkomen waardig kon worden gekeurd. In de vergadering van den H. V. B. van 24 September 1909 mocht A. D. O. de bijzondere onderscheiding te beurt vallen in eens te worden toegelaten tot de 1e klasse H. V. B.

Aldus maakte A. D. O. opeens een beduidenden sprong voorwaarts en meer en meer zou zich nu haar onverwoestbare vitaliteit gaan openbaren. Intusschen was het weer noodig geworden naar een ander terrein om te zien en het Bestuur kon de hand leggen op een stuk grond aan de Laan van

A. D. O. I in 1909.

Staande : F. Baars, H. IJzebrandt, H. de Vries, C. Wezenberg. Knielend : F. Hykoop, P. Kortman, R. Reinders. Zittend : J. Oorschot, J. Nijhuis, Th. v. Zee, Piet Hein, W. Kok.

ADOFans

Meerdervoort ter hoogte der voormalige chocoladefabriek van Rademaker. Voorts had men het wenschelijk gevonden weer eens van tenue te veranderen en zoo zien we onze A. D. O. -ers in het seizoen 1909—1910 te velde verschijnen met witte broek en rood-zwart verticaal gestreept shirt.

1909 — 1910 Als nieuwbakken 1e klasser H.V.B. deed A. D. O. in de competitie 1909—1910 al dadelijk van zich spreken en toonde zij zich een der meest gevreesde tegenstanders. Na een felle nek-aan-nek-race met het toenmaals bestaande R. V. V. werd zoowaar het kampioenschap der 1e klasse A behaald. De eindstand luidde :

A.D.O.	**8**	**5**	**2**	**1**	**12**	**19—5**
R.V.V.	8	5	1	2	11	24—10
's-Gravenhage .	8	3	2	3	8	13—19
V.U.C. 2 . . .	8	2	3	3	7	12—19
D.V.C.	8	1	0	7	2	9—33

Met de toen bestaande en te Voorschoten gezetelde vereeniging „Berenstein", welke het kampioenschap der 1e klasse B verwierf, werd vervolgens gekampt om de suprematie der geheele 1e klasse H. V. B. De eerste ontmoeting eindigde in 6—3 voor A. D. O., doch Berenstein nam met 8—2 revanche, waarna een beslissingswedstrijd plaats vond, waarin Berenstein met 5—1 zegevierde. Berenstein genoot echter het belangrijke

Kampioensfoto van het 3e elftal in vroegere jaren.

Staande : H. Hamel, W. Nijhuis, B. Philipsen. Knielende : J. Vlaene, Van Nij, N. Post, J. v. Leersum Sr. Zittend : B. Hendriks, J. Roosendaal, J. Pijnappel, A. v. Leersum.

ADOFans

voordeel dat de 3 wedstrijden op haar terrein plaats vonden. Deze vereeniging toch, welke uitsluitend bestond uit voetballende kostschooljongelui, was door den Bond het privilege verleend om alle wedstrijden in eigen home te mogen spelen, waarmede die vereeniging wel wat onrechtmatig veel op hare tegenstanders voor had.

De gelegenheid stond voor A. D. O. thans reeds open te promoveeren naar de 3e klasse van den N. V. B. Na rijpelijke overweging en mede op advies van den Secretaris-Penningmeester van den H. V. B., den heer L. Moonen, werd evenwel besloten, op grond van vele moeilijkheden, die het overgaan naar den N. V. B. voor A. D. O. thans nog met zich zou brengen, nog maar in den H. V. B. te blijven uitkomen. Of dit besluit, dat den lezer ongetwijfeld vreemd zal aandoen, wijs beleid is geweest, is thans moeilijk meer te beoordeelen, alhoewel aangenomen moet worden dat dit zeer zeker wel het geval zal zijn geweest. De gelegenheid om te promoveeren zou men anders zeker niet voorbij hebben laten gaan.

In het seizoen 1909—1910 kwam A. D. O. voor het eerst ook met een 2e elftal op het strijdtooneel. Uitkomende in de 3e klasse H.V.B. mocht ook dit elftal uitstekende resultaten bereiken. Met 17 punten uit 12 wedstrijden en 42—18 als doelcijfers, werd de 2e plaats op de ranglijst ingenomen.

Zoo zien we dat A. D. O. na een slechts 5-jarig bestaan, in de Haagsche voetbalbeweging zich reeds een positie van beteekenis had verworven en op het groene tapijt tot de sterkste vereenigingen mocht worden gerekend. En niet alleen in competitieverband werden fraaie prestaties geleverd, doch ook in serie- en andere wedstrijden werden vele successen geoogst.

1910 — 1911 In het jaar 1910—1911 werd het 1e elftal voor een heel wat heeter vuur geplaatst dan tot dusver het geval was geweest. Ondergebracht in een afdeeling van 8 vereenigingen kon dat seizoen slechts de 3e plaats worden bereikt, een resultaat dat per slot, gezien de meerendeels sterkere mededingers, lang niet slecht was te noemen. De eindstand was:

R.V.V. . . .	14	11	3	0	25	36—11
V.V.S. . . .	14	10	1	3	21	45—16
A.D.O. . . .	**14**	**8**	**4**	**2**	**20**	**49—18**
Celeritaan .	14	6	4	4	16	29—16
Uni	14	5	2	7	12	26—26
D.H.C. . .	14	5	2	7	12	23—40
D.V.C. . .	14	2	0	12	4	11—50
Naaldwijk .	14	0	2	12	2	14—56

Beter maakte in ditzelfde jaar het 2e elftal het. Op schitterende wijze wist dit beslag te leggen op het kampioenschap der 2e klasse A en na ook de promotie-wedstrijden tegen H. B. S. IV, toen kampioen der 2e klasse B, gewonnen te

ADOFans

hebben, promoveerde het 2e elftal naar de 1e klasse H. V. B., zoodat daarin het volgend seizoen èn met het 1e èn met het 2e elftal mocht worden uitgekomen.
Seizoen 1910—1911 kon ook met een 3e elftal aan de competitie worden deelgenomen. In de 3e klasse spelende mocht ook dit elftal reeds een goed eindresultaat boeken, n.l. de 3e plaats op de ranglijst.
Vermelding verdient verder nog dat dit jaar ook werd uitgekomen in de door den H. V. B. uitgeschreven Zilveren Kruiswedstrijden, waarin de 2e prijs werd behaald, n.l. 11 bronzen medailles. Na in die wedstrijden achtereenvolgens Quick 3, U. N. I. 2 en H. B. S. 4 resp. met 7—1, 7—0 en 2—0 geslagen te hebben werd in de finale na spannenden strijd met 1—2 verloren van H. B. S. 3.

1911—1912 Met de competities 1911—1912 werd het 1e elftal ingedeeld in Afdeeling I A en het 2e elftal in Afdeeling I B. Ging het geruimen tijd met de verrichtingen alleszins naar wensch, een bijzonder

A. D. O.-combinatie 1910.

Staande: F. Baars, J. Nijhuis, J. Mlog. Knielende: N. N., Piet Hein, H. de Vries.
Zittend: L. Nijhuis, Th. v. Zee, M. Timmers, H. Hopman.

resultaat wist tenslotte geen van beide ploegen te bereiken. Aan het einde van het seizoen bezette het 1e elftal de 2e plaats achter H. B. S. 3, terwijl het

ADOFans

2e elftal het niet verder kon brengen dan tot een bezetting van de 5e plaats. Met een 3e elftal werd in 1911—1912 aan de competitie niet deelgenomen. Wat daarvan de reden was is onbekend.
Uitgekomen werd dit seizoen voorts in de wedstrijden om den Haagschen Zilveren Beker, waarin na met 1—0 over Quick te hebben gezegevierd, in de 2e ronde met 0—1 werd verloren van V. C. S.

Fuivende A. D. O.-'ers, ter gelegenheid van het kampioenschap van den H. V. B.

1912—1913 werd een jaar van ongeëvenaarde successen en aanmerkelijke vooruitgang. Het 1e elftal kwam uit in de 1e klasse A en het 2e elftal in de 1e klasse B en tot welk een fraai resultaat beide ploegen het wisten te brengen, geven de volgende eindstanden te zien :

Eindstand I A.

A.D.O. 1	**12**	**9**	**1**	**2**	**19**	**25—11**
Uni 1	12	7	3	2	17	30—14
H.B.S. 3	12	5	4	3	14	25—14
Celeritaan 1	12	5	2	5	12	14—24
V.C.S. 1	12	3	4	5	10	24—20
D.H.C 1	12	3	2	7	8	14—25
Quick 3	12	2	—	10	4	15—40

Eindstand I B.

A.D.O. 2	**12**	**8**	**2**	**2**	**18**	**34—10**
H.B.S. 4	12	9	—	3	18	43—14
V.U.C. 2	12	8	1	3	17	31—10
Naaldwijk	12	6	2	4	14	21—12
H.V.V. 3	12	4	—	8	8	36—31
D.V.V. 3	12	3	1	8	7	9—51
R.V.C. 2	12	1	—	11	2	7—53

Het merkwaardige feit zien we hier dat A. D. O. over de geheele linie de primus inter pares werd. Wel stond het 2e elftal in zijn afdeeling in

ADOFans

punten gelijk met H. B. S. 4, doch een iets beter doelgemiddelde gaf hier den doorslag ten gunste van A. D. O.
De afdeelingskampioenen, in casu dus het 1e en het 2e elftal, moesten nu tegen elkaar twee wedstrijden spelen om het kampioenschap van den geheelen H. V. B. Ondanks het feit dat A. D. O. dit kampioenschap reeds in den zak had, werden die wedstrijden toch vastgesteld, hoewel dit

A. D. O. I, Kampioen van den H.V.B.

Staande: H. Nieman, v. Kaldekerken. Knielend: P. Nuyens, W. de Zwart, Mayer, L. Nijhuis.
Zittende: Th. v. Zee, P. v. Roosendaal, J. Nijhuis, H. Hopman, F. Miog.

begrijpelijkerwijs onnoodig ware geweest. Slechts 1 dier wedstrijden werd gespeeld en door het 1e elftal met 4—2 gewonnen.
Van dit gedenkwaardige seizoen valt echter nog meer belangrijks te memoreeren en wel dat naast het 1e en het 2e elftal ook het 3e elftal, uitkomende in de 3e klasse C, het afdeelingskampioenschap wist te verwerven. In een kampioenscompetitie echter, waarin de 3e elftallers daarna uitkwamen met D. O. V., H. M. S., V. U. C. 3, en U. N. I. 3, werd de 3e plaats bereikt achter V. U. C. 3 en D. O. V.
Voorts compareerde A. D. O. ook dit jaar weer in den strijd om den Haagschen Zilveren Beker, doch bracht het daarin niet ver. Na de 1e ronde tegen D. H. C. uit met 1—1 gelijk gespeeld te hebben werd daarna het onderspit gedolven tegen H. B. S. met 3—0.

ADOFans

Hiermede werd het laatste seizoen afgesloten van A. D. O.'s H. V. B.-periode. De promotie dik verdiend hebbende en toegelaten zijnde tot den N. V. B., mocht A. D. O. in 1913—1914 daarin begroet worden als 3e klasser, waarmede aldus een nieuw tijdperk werd ingeluid, een tijdperk van zwaarderen strijd en meerdere bestaanszorgen, die echter geen beletsel zouden blijken om met de grootmaking van A. D. O. energiek en met rotsvasten wil te blijven voortgaan.

Zooals de ouden zongen, piepen de jongen .....
Het 2e elftal in hetzelfde jaar kampioen.

NAAR DEN N. V. B.

1913—1914 De intrede in den N.V.B. begon al aanstonds samen te vallen met terreinmoeilijkheden. Zooals reeds lang te voorzien was werd n.l. het veld aan de Laan van Meerdervoort geannexeerd voor huizenbouw en het Bestuur, waarin toen C. H. Roest en L. Nijhuis respect. als voorzitter en secretaris-penningmeester fungeerden, kwam aldus voor de taak te staan, weer naar een andere speelgelegenheid om te zien. Nu was het in dien tijd wel wat gemakkelijker een terrein te vinden dan heden ten dage en beslag kon dan ook vrij spoedig worden gelegd op een perceel grond in de Westduinen. Dra werd begonnen met de installatie van het nieuwe terrein en met den aanvang der competitie 1913—1914 was dit voor gebruik gereed.

ADOFans

Met de verandering van terrein werd tevens ook weer een andere kleeding aangenomen. Het werd nu rood-groen shirt met witte pantalon, zooals ook heden ten dage nog staat voorgeschreven. Wel is, in verband met het feit dat in Den Haag nog een vereeniging dezelfde kleuren droeg, het tenue nog eens veranderd moeten worden en werd toen geheel in het wit gespeeld, doch dat is slechts voor korten tijd geweest.

A. D. O.'s debuut in den N. V. B. was al bijzonder fraai. Het eene succes volgde op het andere en nagenoeg alle tegenstanders werden stuk voor stuk aan de zegekar gebonden. Van stonden af aan ging A. D. O. dan ook onafgebroken aan het hoofd, om tenslotte met uitstekende cijfers als kampioen te eindigen. Ziehier den eindstand :

A.D.O. . . .	**12**	**10**	**1**	**1**	**21**	**39—8**
Uni	12	8	2	2	18	40—13
H.S.V. . . .	12	7	2	3	16	26—23
de Sportman .	12	5	2	5	12	28—23
Bloemendaal .	12	3	2	7	8	16—25
L.V.V. . . .	12	2	1	9	5	20—43
R.V.C. . . .	12	2	0	10	4	8—43

In verband met haar eclatante prestaties was A. D. O. inmiddels aardig de publieke belangstelling gaan trekken en men mocht zich dan ook reeds in een tamelijke populairiteit verheugen, wat wel tot uiting kwam bij de thuis-wedstrijden, welke meestentijds door vrij veel belangstellenden langs de lijnen werden gevolgd.

Na het behalen van het afdeelingskampioenschap moest in een halve competitie tusschen de onderscheidene afdeelingskampioenen 3e klasse, t.w. Hliversum, Victoria, Fortuna, W.F.C., Hermes, Schoten en A. D. O., worden uitgemaakt welke vereenigingen in aanmerking kwamen voor het spelen van wedstrijden voor promotie naar de 2e klasse. Na een beslissingswedstrijd tegen Fortuna, welke met 2—0 werd gewonnen, bezette A. D. O. in die kampioenscompetitie de 3e plaats achter Hilversum en Victoria en aangezien Hilversum als kampioen der kampioenen honoris causa tot 2e klasser werd bevorderd, viel met Victoria ook A. D. O. de eer te beurt naar een plaats in de 2e klasse te mogen mededingen. In een halve competitie tusschen Victoria, A. D. O. en de hekkesluiters der 2e klasse E. D. O. en Neptunus, was het resultaat van A. D. O. al heel poover. Alle wedstrijden werden verloren en men eindigde alzoo op de onderste plaats. A. D. O. bleef dus 3e klasser, doch mocht desondanks met oprechte voldoening op het afgeloopen seizoen terugzien.

Ongunstig waren dat zelfde seizoen de verrichtingen van het 2e en het 3e

ADOFans

A. D. O. I kampioen 1914.

Staande: L. Nijhuis, J. Nijhuis, J. de Jong. Knielende: W. de Zwart, H. Nieman, J. Winterkamp. Zittende: Th. v. Zee, P. v. Roosendaal, F. Miog, N. Post, H. Hopman.

Het 1e en 2e elftal bij een huldiging van Th. v. Zee en J. Nijhuis.

ADOFans

elftal. Respectievelijk uitkomende in de 1e klasse A en 2e klasse B van den H.V.B. konden beide ploegen het niet verder brengen dan de voorlaatste plaats op de ranglijst.

1914—1915 Augustus 1914 naderde en terwijl men er over ging denken zich weer voor te bereiden en sterk te maken voor den komenden competitie-strijd ontbrandde elders inmiddels een andere strijd, een strijd echter van verschrikking, moord en ellende. Reeds lang broeide het tusschen de groote Europeesche mogendheden en het drama te Serajewo bracht den laatsten stoot aan de ontketening van den grootsten en vreeselijksten aller oorlogen welke de menschheid ooit heeft gekend. In luttele dagen stond een groot deel van Europa in vuur en vlam en de niet geringe kans dat ook ons landje in den oorlog zou worden medegesleept, deden de Regeering aanstonds het besluit nemen tot algeheele mobilisatie ter verdediging, zoo noodig, van onze neutraliteit. Dientengevolge hadden op den 1en Augustus 1914 ook vele A.D.O.'-ers hun militaire pak aan te trekken en zich naar hun garnizoensplaats te begeven.

Voorshands was alles danig uit evenwicht en begrijpelijkerwijs werd onder die omstandigheden allerminst aan voetbal gedacht. Eerst nadat men van den schrik der schokkende gebeurtenissen wat was bekomen en het economische leven zich eenigzins had hersteld, ging men er over denken ook weer den voetbal te laten rollen.

Het was inmiddels October geworden en in verband met het feit dat het grootste gedeelte der voetballers onder de wapenen stond, nam de N.V.B. het besluit tot instelling van z.g. noodcompetities, waaraan, behalve de bij den Bond aangesloten vereenigingen en elftallen, die het vorig seizoen in de competities hadden medegespeeld, ook de kampioenen der erkende Bonden, benevens militaire elftallen mochten deelnemen, waarbij evenwel als voorname bepaling gold, dat promotie en degradatie was uitgesloten.

Ingedeeld in Afdeeling O van het Westelijk District, bereikte A.D.O. daarin slechts de 3e plaats. De eindstand was:

Uni	10	8	1	1	17	25—7
B.M.T. . . .	10	5	1	4	11	27—15
A.D.O. . . .	**10**	**5**	**1**	**4**	**11**	**21—16**
Olympia . . .	10	4	1	5	9	19—26
Gouda . . .	10	3	1	6	7	17—26
T.O.P. . . .	10	1	3	6	5	8—27

Ook in den H.V.B. had men blijkbaar noodcompetities in het leven geroepen, want het 2e elftal, waarvan, evenals van het 1e elftal, de meeste spelers met geweer op schoer aan de grenzen stonden, werd ingedeeld in de 2e klasse, waarin het hekkesluiter werd.

ADOFans

Met een 3e elftal werd in 1914—1915 niet uitgekomen.
Deelgenomen werd in dit eerste mobilisatieseizoen nog aan de wedstrijden om den N. V. B.-Beker. In de 1e ronde werd U. S. C. met 6—0 geslagen, doch daarna met 1—2 verloren van D. V. S.
Waren de abnormale tijdsomstandigheden en het gemobiliseerd zijn van vele leden dus oorzaak dat het met de verrichtingen dunnetjes was gesteld, mede had een en ander tot gevolg dat ook de innerlijke gang van zaken der vereeniging te wenschen was gaan overlaten. Daarbij kwam dat inmiddels aan het hoofd der vereeniging, als opvolger van Praeses Roest, een personaadje was komen te staan (zijn naam zullen we hier maar verzwijgen), die als eerste representant allesbehalve de rechte man op de rechte plaats kon worden genoemd en die nooit iets beters had kunnen doen dan voor A. D. O. nimmer interesse te toonen.
Tot Secretaris-Penningmeester was L. Nijhuis opgevolgd door J. F. de Pierre.

1915 — 1916 In het seizoen 1915—1916 werden door den N. V. B. in alle Districten, uitgezonderd in het Zuiden, weer ongeveer de gewone competities ingesteld, alsook de promotie en degradatie. Nog steeds echter hadden tal van spelers hun militaire plichten te vervullen en konden daardoor niet regelmatig voor hun club uitkomen, zoodat de meeste vereenigingen nog met onvolledigheid hunner elftallen hadden te kampen. Ook A. D. O. moest die inconveniëntie nog danig aan den lijve ondervinden. Ondergebracht in de 3e klasse C werd daarin niet veel resultaat bereikt, hetgeen blijkt uit volgenden eindstand :

D.H.C.	8	6	1	1	13	16—8
U.N.I.	8	4	2	2	10	15—11
D.V.C.	8	3	0	5	6	21—20
A.D.O.	**8**	**2**	**2**	**4**	**6**	**11—12**
B.M.T.	8	2	1	5	5	10—22

Zeer slecht maakte het 2e elftal het in dit seizoen, zelfs zoo dat degradatie het slot was. Na in de 1e klasse van den H. V. B. op de laatste plaats te zijn geëindigd, moest met H. V. V. 3, nummer laatst in de 1e klasse A, worden uitgemaakt wie degradeeren zou. Beide elftallen wonnen elk 1 maal, zoodat een barrage-wedstrijd moest worden gespeeld, waarin A. D. O. 2 helaas het kind van de rekening werd en alzoo naar de 2e klasse degradeerde.
Ingeschreven werd ook dit jaar voor de wedstrijden om den N. V. B.-Beker. Reeds in de 1e ronde werden we te Schiedam door S.V.V. met 2—0 uit het zadel gewipt.

ADOFans

1916—1917 Onnoodig te zeggen, dat, waar het met de prestaties decrescendo ging, met weinig optimisme het seizoen 1916—1917 werd tegemoet gezien. Gelukkig zou blijken dat er eenige kentering was ingetreden, want vrij goede resultaten mochten in dat seizoen worden geboekt. Men zie den eindstand :

C.V.V. . . .	12	10	2	0	22	35—6
V.F.C. . . .	12	5	4	3	14	24—19
A.D.O. . . .	**12**	**5**	**4**	**3**	**14**	**24—21**
Transvalia . .	12	5	1	6	11	21—9
Excelsior . .	12	3	3	6	9	13—23
U.S.C. . . .	12	2	3	7	7	19—24
Gouda . . .	12	2	3	7	7	14—38

Met het 2e elftal bleef het misère-ouvèrt. In de 2e klasse A van den H. V. B. werd slechts de 5e plaats op de ranglijst bereikt.
Deelgenomen werd in 1916—1917 ook weer aan den strijd om den N. V. B.-Beker. In de 1e ronde reeds moest op eigen veld met 2—5 de meerderheid worden erkend van het toen reeds 1e klasse N. V. B. spelend 't Gooi.
Wijziging kwam in 1916 ook weer in het Bestuur, waarin o.a. tot Voorzitter werd gekozen R. Buitelaar. Deze bleef echter slechts een jaar in functie, om dan te worden opgevolgd door den vroegeren voorzitter Th. v. Zee.

1917—1918 Het seizoen 1917—1918 werd door het 1e elftal weer met wat meer succes doorgemaakt. In een afdeeling, waarin de strijd lang niet meeviel, brachten de jongens het tot een bezetting van de 3e plaats, een resultaat dat reden tot tevredenheid gaf. Ziehier den eindstand :

Excelsior . .	14	12	1	1	25	46—12
O.D.S. . . .	14	11	0	3	22	42—12
A.D.O. . . .	**14**	**8**	**2**	**4**	**18**	**28—24**
T.O.G.O. . .	14	7	1	6	15	30—26
Geel Zwart .	14	4	3	7	11	14—31
Delfia . . .	14	4	0	10	8	20—32
Transvalia . .	14	3	1	10	7	17—32
D.V.C. . . .	14	2	2	10	6	10—38

Bergafwaarts bleef het helaas nog gaan met het 2e elftal, dat in de 2e klasse A van den H. V. B. op de laatste plaats eindigde en alzoo gedoemd was tot het spelen van degradatiewedstrijden tegen H. F. V., nummer laatst van de 2e klasse A. Den smaad van degradatie naar de 3e klasse wisten de 2e elftallers echter af te wenden door H. F. V. tweemaal te overwinnen.

ADOFans

Vermelding verdient nog dat dit jaar ook werd deelgenomen aan de Haagsche Zilveren-Bekerwedstrijden en het daarin met Celeritas tot de finale werd gebracht. Deze werd op het toenmalige terrein van Ooievaars aan de Beyersstraat gespeeld en na een zeer emotievollen strijd door Celeritas met 2—1 gewonnen.

1918 — 1919 Langzaam maar zeker ging eindelijk blijken dat de reactie, door den wereldoorlog met al z'n uitvloeisels ook in A. D. O. veroorzaakt, was overwonnen en de vereeniging zich weer op het pad der vooruitgang bevond. Seizoen 1918—1919 zou daarvan het onomstootelijk bewijs leveren.
In de 3e klasse B werd op fraaie wijze het kampioenschap veroverd, hetgeen blijkt uit volgenden eindstand :

A.D.O. . . .	**10**	**8**	**1**	**1**	**17**	**28—8**
Graaf Willem .	10	5	3	2	13	13—9
St. Hooger . .	10	5	—	5	10	22—21
Celeritas . . .	10	2	3	5	8	15—18
Delfia	10	3	2	5	6	14—22
Geel Zwart . .	10	1	3	6	5	5—19

Vervolgens werd in een halve competitie met de eveneens 3e klasse kampioen zijnde vereenigingen V. S. V., D. O. O. en Gouda gestreden om twee plaatsen in de 2e klasse, met volgend resultaat :

V.S.V.	3	2	1	0	5	6—3
A.D.O.	**3**	**0**	**3**	**0**	**3**	**3—3**
D.O.O.	3	1	1	1	3	4—5
Gouda	3	0	1	2	1	3—5

A. D. O. en D. O. O. behaalden, zoo men ziet, een gelijk aantal punten, doch een iets beter doelgemiddelde verhief A. D. O. tot 2e klasser. Aldus werd weer een belangrijke schrede voorwaarts gemaakt.

In stijgenden lijn mocht het ook gaan met de prestaties van het 2e elftal, dat in de 2e klasse A van den H. V. B. het tot een bezetting van de 3e plaats bracht.
Ook met het 3e elftal werd dit seizoen weer aan de competities deelgenomen, evenwel met weinig succes.
Ingeschreven werd wederom voor de wedstrijden om den Haagschen Zilveren Beker en in de 1e ronde met 5—0 gewonnen van de houdster van den Beker Celeritas en daarmede schitterend revanche genomen voor de het jaar te voren in den eindstrijd geleden 2—1 nederlaag. In de 2e ronde echter moest

ADOFans

in eigen home met 0—4 het onderspit worden gedolven tegen R. V. C. Een algeheele verandering onderging in 1918 het Bestuur. Door omstandigheden moest Dorus van Zee er eenigen tijd het bijltje bij neerleggen en trad in zijn plaats als waarnemend Voorzitter op P. van Roosendaal. Tot Secretaris werd gekozen A. G. van Leersum, de ijverige sriba, die in die hoedanigheid ook op heden nog deel van het Bestuur uitmaakt. Voor het beheer der financien werd benoemd W. de Zwart.

A. D. O. I, kampioen 3e kl. N.V.B. 1919.

Staande: Th. v. Es, H. Nieman, P. v. Roosendaal, L. v. Leersum, Th. v. Zee, J.Winterkamp. Knielende: P. Veele, W. de Zwart, J. v. Leersum Sr. Zittende: J. Nijhuis, J. de Jong.

In dit zelfde jaar werd A. D. O. wederom voor het feit gesteld een ander onderdak te zoeken, aangezien het terrein in de Westduinen voor andere doeleinden werd opgeëischt. Het Bestuur slaagde er in een terrein te huren van de Gemeente van toen nog braak liggende gronden aan de Nieuwe Parklaan. Heel wat opoffering is er noodig geweest vooraleer dit terrein in een eenigszins behoorlijke voetbalgelegenheid was herschapen. Met A. D. O waren hier R. V. C. en V. C. S. broederlijk naast elkaar gehuisvest.

1919 – 1920 Genaderd zijn we thans aan 1919—1920, dat evenals 1918—1919 een glorierijk en buitengewoon succesvol seizoen werd. De zegetocht, het jaar te voren in de 3e klasse begonnen en reeds geleid

ADOFans

hebbende tot promotie, werd in de Westelijke 2e klasse C voortgezet en er gebeurde wat stellig niemand had durven verwachten. A. D. O. toonde zich niet alleen het 2e klasseschap volkomen waardig, doch wist tenslotte op fraaie wijze beslag te leggen op het afdeelingskampioenschap. Wat daarvoor toen gepresteerd is moeten worden blijkt wel uit volgenden eindstand :

A.D.O. . . .	**18**	**11**	**4**	**3**	**26**	**34—15**
C.V.V. . . .	18	9	5	4	23	27—20
O.D.S. . . .	18	10	3	5	23	23—20
Fortuna . . .	18	8	4	6	20	29—27
Neptunus . .	18	6	7	5	19	21—14
D.H.C. . . .	18	8	3	7	19	28—24
Dordrecht . .	18	5	7	6	17	19—23
Unitas . . .	18	5	7	6	17	25—32
V.C.S. . . .	18	5	3	10	13	28—28
Xerxes . . .	18	—	3	15	3	11—42

Dit kampioenschap had een onmiddellijke promotie tengevolge en wel naar de toen bestaande z.g. Overgangsklasse. In 1919 toch was door den N. V. B. wijziging gebracht in de klasse-formatie in het Westen. De 1e klasse o.a., welke voor dien bestond uit 2 afdeelingen, n.l. A en B, was veranderd in 1 afdeeling (de oorspronkelijke afdeeling A), terwijl de oude afdeeling B was herdoopt in een overgangsafdeeling tusschen de 2e en 1e klasse. Daarnevens waren de promotie- en degradatiewedstrijden afgeschaft.
Zoo wist A.D.O. dus in twee achtereenvolgende seizoenen tweemaal een promotie te bevechten, wat van het toenmalige 1e elftal voorwaar een kranig stuk werk is geweest.
Heel wat minder naar den vleeze bleef het met het 2e elftal gaan. Viel er het jaar te voren eenige vooruitgang te registreeren, thans werd weer een slechter resultaat bereikt. Spelend in de 2e klasse A van den H. V. B. brachten A. D. O.'s 1e reserves het slechts tot een bezetting van de 5e plaats.
Ook van het 3e elftal bleven de verrichtingen allesbehalve succesvol.
Een aanmerkelijke toeneming van het ledental had het in 1919—1920 voor het eerst mogelijk gemaakt ook met een 4e en 5e elftal aan de competities deel te nemen. Evenals het 3e elftal kwamen beide ploegen uit in de 3e klasse H. V. B., met slechts matig succes.
Na enkele jaren door de competities in het gedrang te zijn gekomen en daardoor achterwege te zijn gebleven, werden dit seizoen weer de wedstrijden gehouden om den N. V. B. Beker. Ook A. D. O. behoorde weer tot de mededingende vereenigingen en moest reeds in de 1e ronde met 3—1 het loodje leggen tegen Hollandia in Hoorn.
In het Bestuur hadden inmiddels weer eenige mutaties plaats gehad. Door

ADOFans

Th. van Zee was wederom het presidium in handen genomen, terwijl naast Secretaris A. G. van Leersum tot de man van de geldmiddelen was gekozen J. Winterkamp.
Ten slotte diene gememoreerd dat men er toe was gekomen, na het vele jaren zeer waarschijnlijk zonder of althans op primitieve wijze gedaan te hebben, voor de vereeniging behoorlijke statuten en een huishoudelijk reglement in het leven te roepen. De Koninklijke bewilliging werd daarop gevraagd en verkregen bij Koninklijk besluit van 23 Juni 1920 No. 47.

1920 – 1921 In de Overgangsklasse werden aanvankelijk slechte resultaten geboekt. Hoewel door serieuze training uitstekend voorbereid en met goede voornemens bezield, werden de eerste wedstrijden verloren en het begon er reeds donker uit te zien toen onverwacht een overwinning werd behaald op Stormvogels in Ymuiden. Het eerste schaap was alzoo over de brug en er zouden er dan ook meerdere volgen. Van toen af gaven de verrichtingen betere uitkomsten. Het slot was een bezetting van de 6e plaats, waarmede we per saldo dik tevreden mochten zijn. Hier de eindstand :

Feijenoord . .	22	17	3	2	37	67—21
R.C.H. . . .	22	14	6	2	34	47—17
Quick . . .	22	14	5	3	33	46—17
D.E.C. . . .	22	9	6	7	24	42—35
Stormvogels .	22	9	6	7	24	40—40
A.D.O. . . .	**22**	**6**	**8**	**8**	**20**	**24—27**
S.V.V. . . .	22	7	6	9	20	26—41
H.-D.V.S. . .	22	6	7	9	19	23—31
't Gooi . . .	22	5	8	9	18	26—37
W.F.C.. . .	22	5	6	11	16	31—52
R.F.C. . . .	22	3	6	13	12	27—41
H.F.C. . . .	22	0	7	15	7	21—61

Het 2e elftal, hoewel het jaar te voren in den H. V. B. nog 2e klasse spelend en het toen slechts tot de 5e plaats op de ranglijst gebracht hebbend, was bij keuze naar de 1e klasse gepromoveerd. Blijkbaar hadden de Bestuurderen van den H. V. B. het verschil in positie tusschen het 1e en het 2e elftal wel wat opvallend abnormaal gevonden.
Door vrij goede prestaties bewees het 2e elftal zonder twijfel in de 1e klasse thuis te behooren. Van de 16 wedstrijden werden er 7 gewonnen, 5 gelijk gespeeld en 4 verloren en daarmede als nummer 5 op de ranglijst geëindigd.
Het 3e elftal bracht in de 3e klasse H. V. B. er weer niet veel van terecht. Het eindigde op de voorlaatste plaats.
Een schitterend seizoen maakte daarentegen het 4e elftal door. Na in de 3e klasse eerst het afdeelingskampioenschap veroverd te hebben werd zelfs ook

ADOFans

op het kampioenschap van de geheele 3e klasse, bestaande uit 6 afdeelingen, beslag gelegd.
Het 5e elftal wist het ook al tot een vrij aardig resultaat te brengen, n.l. nummer 4 op de ranglijst.
Behalve aan verschillende seriewedstrijden, waarin over het geheel genomen mooie successen werden behaald, werd dit seizoen voor het eerst ook

A. D. O. IV, kampioen der 3e kl. H.V.B.

Staande: P. v. Oosten, Riemer, J. Innemee. Knielende: G. K. v. Voorthuisen, P. Mostert, J. v. Boheemen. Zittende: H. Smoor (†), Alb. Nijhuis, P. Slegtenhorst, P. Simmers, J. v. d. Graaf.

deelgenomen aan de bekende Zilveren-Bal-wedstrijden op het terrein van Sparta te Rotterdam. Voor de 1e ronde werd in een onzerzijds keurig gespeelden wedstrijd H. B. S. met 3—1 geslagen, doch daarna werd verloren van Sparta.
Gememoreerd dient voorts dat de vereeniging van de Heeren Kessler (de bekende H. V. V.'ers) een fraaien beker ten geschenke mocht ontvangen, teneinde dezen jaarlijks te doen verspelen tusschen 4 elftallen, spelende in de Overgangsklasse. Op 1en Kerstdag 1920 werd die beker in een tournooi,

ADOFans

hetwelk op het H. V. V.-terrein plaats vond en waaraan met A. D. O. ook H. F. C., S. V. V. en R. F. C. deelnamen, voor een jaar door H. F. C. gewonnen.
Om den N. V. B.-Beker werd te Rotterdam V. O. C. met 2—1 overwonnen, doch in de 2e ronde op eigen veld slechts 0—0 gespeeld tegen Gouda, dat als bezoekende vereeniging A. D. O. aldus van den verderen bekerstrijd uitschakelde.
Met het 2e elftal werd ook deelgenomen aan den strijd om den H. V. B.-Beker, echter zonder succes, want reeds in de 1e ronde moest de eer worden gelaten aan het niet zoo sterke Scheveningen.
Met Pinksteren 1921 werd door het 1e elftal een toer ondernomen naar Duitschland, waar wedstrijden waren aangenomen tegen de vereeniging „Sterkrade" te Sterkrade en tegen de vereeniging „Ludenscheid" te Ludenscheid. Den eersten dag werd te Sterkrade met 5—0 gewonnen, terwijl den volgenden dag te Ludenscheid een 2—1 zege werd behaald. In zooverre bracht de toer ons dus een volkomen succes. Maar ook in verdere opzichten mocht deze alleszins geslaagd worden genoemd en zij, die dit uitstapje hebben medegemaakt, zullen daaraan dan ook ongetwijfeld aangename herinneringen

A. D. O. in Duitschland, Pinksteren 1921, broederlijk gearmd met de Duitsche tegenstanders Lüdenscheid.

bewaren en steeds met genoegen terugdenken aan de gezellige en prettige Pinksteren, toen in Duitschland doorgebracht.
Rest nog te vermelden dat dit jaar tot oprichting van een veteranenafdeeling werd overgegaan.

ADOFans

1921 – 1922 Met de intrede van het vereenigingsjaar 1921—1922 telde A. D. O. ruim 100 werkende en reeds een respectabel aantal ondersteunende leden. Sinds de opwerking tot de Overgangsklasse toch was de belangstelling voor de vereeniging onder de Haagsche bevolking meer en meer toegenomen.

Eenige wijziging was wederom gekomen in de samenstelling van het Bestuur. In de plaats van J. Winterkamp was n.l. tot Penningmeester gekozen F. Boer.

Kerngezond en vol goeden moed werden met zes elftallen de competities begonnen.

A. D. O. I begin 1922.

Staande: J. Nijhuis, v. d. Logt, J. Kloos, J. v. Leersum Sr., B. Philipsen, J. de Jong. Zittende: H. Cools, Th. Plantfeber, J. v. Leersum Jr., v. Hezik, J. Winterkamp.

Het 1e elftal zette veelbelovend in door op eigen terrein Hermes-D. V. S. met 3—0 te slaan. Daarna echter brachten de verrichtingen afwisselende resultaten, waardoor tenslotte de competitie werd beëindigd in de middenmoot van de ranglijst. De eindstand was:

ADOFans

Sparta . . .	22	13	7	2	33	45—28
Quick . . .	22	11	4	7	26	50—25
't Gooi . . .	22	10	6	6	26	39—29
Z.F.C. . . .	22	10	6	6	26	41—34
Stormvogels .	22	9	7	6	25	40—34
V.U.C. . . .	22	8	5	9	21	29—30
A.D.O. . . .	**22**	**6**	**9**	**7**	**21**	**32—35**
Excelsior . .	22	9	3	10	21	40—47
S.V.V. . . .	22	8	4	10	20	25—35
D.E.C. . . .	22	6	6	10	18	31—35
H.-D.V.S. . .	22	6	4	12	16	29—46
A.F.C. . . .	22	4	3	15	11	32—55

Een zeer onaangenaam en betreurenswaardig incident deed zich voor met den thuiswedstrijd tegen V. U. C. op 18 December 1921, dat tengevolge had dat de nog resteerende thuiswedstrijden niet meer op eigen veld mochten worden gespeeld en het lid P. van Roosendaal, toen aanvoerder van het 1e elftal, door den N. V. B. tot 1 September 1922 werd geschorst. In bedoelden wedstrijd fungeerde als scheidsrechter de heer A. M. J. Veldhoven, met wiens beslissingen eenige toeschouwers zich niet konden vereenigen en daarvan na afloop van den wedstrijd blijk meenden te moeten geven door den heer Veldhoven te molesteeren. Aanvoerder van Roosendaal werd ten laste gelegd den arbiter daartegen niet voldoende beschermd te hebben. In verband echter met de zeer primitieve accommodatie van ons toenmalige terrein was het allesbehalve gemakkelijk dergelijke excessen van het publiek te voorkomen.
Onnoodig te zeggen, dat vooral het niet meer mogen spelen op eigen veld een ernstig nadeel beteekende, dat niet zonder invloed op de verrichtingen is gebleven. Gelukkig mochten de verdere thuiswedstrijden afwisselend op het terrein van H. B. S. en dat van Quick worden gespeeld, dank zij de zeer welwillende en geheel belanglooze medewerking van de Bestuurderen dezer vereenigingen.

Een zeer fraai resultaat bereikte dit jaar het 2e elftal. In de 1e klasse H. V. B. werd op overtuigende wijze het afdeelingskampioenschap behaald, hetgeen een promotie tot gevolg had naar de Reserve 2e klasse van den N. V. B.
Reden tot groote tevredenheid gaven ditmaal ook de verrichtingen van het 3e elftal. Bij keuze naar de 2e klasse H. V. B. bevorderd zijnde wist het zich in zijn afdeeling nummer 4 te plaatsen.
Van de overige elftallen, alle uitkomend in de 3e klasse H. V. B., werden het 4e en het 5e afdeelingskampioen, terwijl het 6e in zijn afdeeling eindigde op de derde plaats.

ADOFans

Uitgekomen werd wederom in het Zilveren-Bal-tournooi te Rotterdam. Het succes was nihil, want reeds in de 1e ronde werden de onzen door het sterke Feyenoord met een 3—0 nederlaag van verdere mededinging uitgesloten. Aan diverse serie-wedstrijden werd in 1922 ook deelgenomen, waarin tal van prijzen werden veroverd, o.a. ook de fraaie Stokvis-Beker.

A. D. O. II voordat het naar den N. V. B. overging.
Staande: J. Leurs, J. v. Leersum, J. v. Roosendaal, J. v. Brussel, L. v. Leersum, F. Minderman, M. v. Hezik, H. Mathlener.
Knielende: R. Buitelaar, J. Jansen, F. v. d. Burg.

Het tournooi om den Kessler-Beker, hetwelk wederom op het H. V. V.-terrein werd gehouden en waaraan met A. D. O. deelnamen H. F. C., Quick en S. V. V., werd na een spannenden eindstrijd H. F. C.—A. D. O. (1—0) gewonnen door H. F. C., dat daarmede dus voor de tweede maal in successie op den Beker beslag legde.

1922—1923 Het begin van het vereenigingsjaar 1922—1923 stond in het teeken van terreinverandering. Reeds lang werden de terreinen aan de Nieuwe Parklaan door de Gemeente opgeëischt voor den aanleg van een park en het Bestuur werd tenslotte dan ook voor de noodzakelijkheid gesteld elders een heenkomen te zoeken. In het voorjaar van 1922 mocht het gelukken de hand te leggen op een perceel weiland aan den Wassenaarscheweg. Moeite noch kosten werden ontzien dit zooveel

ADOFans

mogelijk naar de eischen in te richten. Dusdanige geldelijke offers werden daarvoor zelfs gevergd, dat moest worden besloten tot het uitschrijven onder de leden van een leening. Met milde hand werd daarop door vele leden en donateurs ingeteekend, waarmede het Bestuur in staat werd gesteld terrein en entourage met den aanvang der competitie 1922—1923 naar genoegen in orde en voor ingebruikname gereed te doen zijn.

Mr. P. Droogleever Fortuyn opent het terrein aan den Wassenaarscheweg.

Op den 24 September 1922 vond de eerste competitiewedstrijd plaats en wel tegen het pas gepromoveerde H. F. C., bij welke gelegenheid het nieuwe terrein officiëel werd geopend door den heer Mr. P. Droogleever Fortuyn, toenmaals Wethouder te 's-Gravenhage, in tegenwoordigheid van de heeren Ir. J. W. Kips, J. Mutters en meerdere voetbalofficials, benevens afgevaardigden van diverse vereenigingen.
De stille hoop dat deze eerste wedstrijd op het nieuwe veld een overwinning zou opleveren werd niet verwezenlijkt. Met 1—2 bleven we tegen de

ADOFans

Haarlemmers in de minderheid. Het begin bracht alzoo een teleurstelling. Konden daarna weliswaar eenige puntjes worden bijeengezameld, al spoedig zou blijken, dat we helaas meer pretendent waren voor de laatste dan voor de eerste plaats. Wedstrijd op wedstrijd werd verloren, veelal ook doordat we met allerlei pech hadden te kampen. Tenslotte zou dan ook gebeuren wat reeds lang gevreesd werd. We eindigden deze competitie op de 10e plaats van de ranglijst, waarmede was uitgemaakt, dat we met V. U. C. en V. V. A. moesten degradeeren naar de 2e klasse. We laten hier den eindstand volgen.

H.F.C. . . .	22	15	4	3	34	54—29
Stormvogels .	22	13	4	5	30	39—27
Excelsior . .	22	13	2	7	28	41—30
't Gooi . . .	22	11	4	7	26	36—31
Z.F.C. . . .	22	9	4	9	22	32—29
O.D.S. . . .	22	8	5	9	21	25—35
Hilversum . .	22	6	8	8	20	28—36
Spartaan . .	22	5	9	8	19	35—37
S.V.V. . . .	22	6	7	9	19	22—26
A.D.O. . . .	**22**	**7**	**2**	**13**	**16**	**35—45**
V.U.C. . . .	22	6	3	13	15	32—43
V.V.A. . . .	22	5	4	13	14	33—44

Comparant waren we ook dit seizoen weer in het tournooi om den Zilveren Bal, waarin door ons 1e elftal op schitterende wijze de rood-groene kleuren werden hoog gehouden. Na achtereenvolgens Quick met 2—1 overwonnen, tegen Sparta 1—1 gespeeld (loting gewonnen) en H. V. V. met 1—0 geslagen te hebben, moest in de finale Hermes-D. V. S. worden bekampt, waartegen op onfortuinlijke wijze met 2—0 werd verloren, zoodat we ons met den 2den prijs moesten tevreden stellen en voor een jaar den Revue-Beker in bezit kregen. Met gerechtvaardigden trots mocht echter op de verrichtingen in dit tournooi worden teruggezien, en ongetwijfeld zal na het behalen van dit mooie succes niemand hebben verwacht dat het in de daarop volgende competitie op degradatie zou uitloopen.

Op 2den Kerstdag 1922 werd door ons voor de eerste maal voor een jaar beslag gelegd op den Kessler-Beker. Ditmaal ging het echter alleen tusschen de houdster van den Beker H. F. C. en A. D. O., aangezien geen der in de Overgangsklasse spelende vereenigingen tot deelname bereid kon worden gevonden. In een zeer spannenden wedstrijd, welke op het H. B. S.-terrein plaats vond, werd na verlenging met 2—2 gelijk gespeeld, waarna het lot in ons voordeel de beslissing bracht. Enkele seconden voor het einde, nog met den stand 2—1 voor H. F.C. trok heel A. D. O. naar voren en was het Theo van Es die den gelijkmaker wist te scoren en daarmede verhinderde dat de Beker definitief naar H. F. C.'s prijzenkast verhuisde.

ADOFans

Boven verwachting waren in de competitie 1922—1923 de resultaten van het 2e elftal. Voor het eerst uitkomend in de Reserve 2e klasse van den N. V. B. eindigden de 2e elftallers als nummer 2 achter E. D. O. 2 en onder zich latend R. C. H. 2, Quick 2, H. B. S. 3, A. S. C. 2 en V. U. C. 2.

A. D. O. III, kampioen 1922—'23. Winnaar van den H.V.B.-Beker.

Staande: L. Nijhuis, J. Nijhuis, P. v. Oosten, G. K. v. Voorthuisen, J. v. Beest, Th. Gestman, J. Mooten, P. Slegtenhorst, W. Beukering, J. v. d. Graaf, L. v. Leersum.

Buitengewoon fraaie successen wist het 3e elftal te oogsten. Ongeslagen en met de doelcijfers 61—5 werd in de 2e klasse C H. V. B. het kampioenschap behaald, waarna ook de suprematie van de geheele 2e klasse werd veroverd tegen Concurrent, Laakkwartier, Delft 3 en B. M. T. 3. Alleen Concurrent mocht het eenmaal gelukken onze 3e elftallers te overwinnen.

Het 4e elftal, dat dank zij het het vorig seizoen in de 3e klasse behaalde kampioenschap, was gepromoveerd, leverde in de 2e klasse uitnemende prestaties. Met klein verschil op den kampioen B. M. T. 3 werd de 2e plaats ingenomen.

Minder goed verging het het 5e elftal. Eveneens bevorderd zijnde naar de 2e klasse kon slechts de voorlaatste plaats worden bereikt.

Ook het 6e elftal bracht het in de 3e klasse tot geen bijzondere uitkomsten.

Gewag zij voorts gemaakt van het feit, dat het 3e elftal, naast zijn schitterende

ADOFans

successen in de competitie, ook den H. V. B.-Beker wist te veroveren. Voor het 3e elftal is 1922—1923 stellig een der meest gedenkwaardige seizoenen. Vermeld zij verder nog het uitkomen in eenige seriewedstrijden. Het 1e elftal nam. o.a. deel aan een tournooi bij V. U. C. en legde beslag op den 1en prijs. In Februari 1923 moest een Buitengewone Algemeene Vergadering worden belegd ter voorziening in vacatures in het Bestuur, ontstaan door tusschentijds aftreden o.a. van Th. van Zee als Voorzitter en J. Winterkamp als Penningmeester. In hun plaats werden respectievelijk benoemd Chr. Leurs en H. Borsboom.

1923 – 1924 Ondanks de degradatie van het 1e elftal kenmerkte het begin van het vereenigingsjaar 1923—1924 zich door een niet alleen gezond, doch ook opgewekt vereenigingsleven. De droefgeestigheid over het noodlot, dat in de laatste competitie ons deel was geworden, was al weer lang geweken en men werd slechts bezield door één gedachte en wel om in de komende competitie te herwinnen wat verloren was gegaan. Niets werd dan ook nagelaten om daarvoor in alle opzichten geprepareerd te zijn.
De N. V. B. had intusschen weer wijziging gebracht in de competitie-indeeling. De 1e klasse in het Westen was uitgebreid tot 2 afdeelingen, terwijl de Overgangsklasse was opgeheven. Daarnaast was het vroegere promotie- en degradatiesysteem weer in eere hersteld.
Ingedeeld in de 2e klasse A van Afdeeling II opende A. D. O. de competitie met den wedstrijd op eigen veld tegen Xerxes, waartegen we het niet verder brachten dan een 2—2 gelijk spel. Den Zondag daarop moest uit tegen B. M. T. een 4—2 nederlaag worden geslikt. Het begin was alzoo weinig bemoedigend, doch daarna gingen onze 1e elftallers uit een ander vaatje tappen. Een reeks overwinningen volgde thans, met gevolg dat ongeveer halverwege de competitie de eerste plaats op de ranglijst werd ingenomen, om die niet meer af te staan en tenslotte op het kampioenschap beslag te leggen. De eindstand zag er aldus uit :

A.D.O. . . .	**18**	**13**	**3**	**2**	**29**	**43—27**
Xerxes . . .	18	11	3	4	25	34—22
Zandvoort . .	18	9	4	5	22	39—20
Bloemendaal .	18	6	5	7	17	31—29
Concordia . .	18	4	8	6	16	35—44
B.M.T. . . .	18	7	1	10	15	31—38
A.F.C. . . .	18	5	5	8	15	29—39
V.V.A. . . .	18	6	2	10	14	28—29
Schoten . .	18	6	2	10	14	23—30
Neptunus . .	18	5	3	10	13	25—39

ADOFans

Hoogst onaangenaam waren in deze competitie de ontmoetingen tegen Zandvoort. Vooral de uitwedstrijd tegen deze vereeniging droeg een treurig karakter, in hoofdzaak door verregaand slecht gedrag van den Zandvoortschen aanhang. Met niet minder dan 4—0 verloren we dezen wedstrijd.

Tegen den kampioen der 2e klasse B, het Gorcumsche Unitas, en nummer laatst der 1e klasse van Afdeeling II, O. D. S., moest nu worden gestreden om een plaats in de 1e klasse. Helaas mocht het nog niet gelukken de poorten van het voetbaldorado voor ons te ontsluiten. Tegen Unitas in Gorcum werd het 2—2, nadat we tot in de laatste minuut met 1—2 de leiding hadden gehad.

A. D. O. I kampioen 2e kl. A. Afd. II 1923—1924.
Staande: J. Kloos, Th. v. Es, J. v. Boheemen, B. Philipsen, W. Beukering J. de Jong, J. v. d. Graaf (res.). Knielend: W. Tap, J. Valk, M. v. Hezik, A. v. Wely, G. Tap.

Ook tegen O. D. S. uit kwam het tot een verdeeling der punten (1—1). Op eigen veld werd tegen Unitas, ondanks dat we het meest in de meerderheid waren, zeer onfortuinlijk verloren met 1—2, terwijl tegen O. D. S. thuis 2—2 werd gespeeld. Met wat minder deveine in deze competitie zou ons het 1e klasseschap niet zijn ontgaan. Unitas werd tenslotte de gelukkige.

Deze promotie- en degradatie-competitie eindigde als volgt:

Unitas	4	2	2	0	6	5—3
A.D.O.	**4**	**0**	**3**	**1**	**3**	**6—7**
O.D.S.	4	0	3	1	3	3—4

ADOFans

Evenals voorgaande jaren werd ook in 1923 weer deelgenomen aan de wedstrijden om den Zilveren Bal. Na de 1e klassers Excelsior en Quick respectievelijk met 4—0 en 2—1 geslagen te hebben werden we in de demi-finale met 2—1 gewipt door V. O. C.

Op Hemelvaartsdag 1924 werd wederom het tournooi gehouden om den Kessler-Beker, waaraan met A. D. O. ditmaal Quick, V. U.C. en S. V. V. deelnamen. Voor de tweede maal werd die wisselprijs door ons gewonnen, door eerst met 1—0 over Quick en in den eindstrijd met 4—2 over V. U. C. te zegevieren. Niettegenstaande het warme weer had vooral de finale een geanimeerd en spannend verloop.

Het 2e elftal deed het in z'n tweede seizoen in den N. V. B. niet minder dan in z'n eerste, doch ook niet beter. Met slechts 1 punt verschil op den kampioen Quick 2 werd in de Reserve 2e klasse A wederom de 2e plaats bereikt, ditmaal voor B. M. T. 2, A. S. C. 2, Concordia 2 en H. B. S. 3.

Het 3e elftal, het vorige seizoen gepromoveerd zijnde naar de 1e klasse H. V. B., sloeg daarin geen slecht figuur. Uit 12 wedstrijden werden even zooveel punten behaald en daarmede op de ranglijst een behoorlijke plaats ingenomen.

Van de overige elftallen wist alleen het 4e het tot een goed resultaat te brengen, n.l. tot de 2e plaats.

Mooie successen mochten overigens nog worden geboekt in verschillende seriewedstrijden. Zoo werd o.a. te Bodegraven beslag gelegd op den Zilveren Rijnstreekbeker en te Rijswijk op den Stokvis-Beker, welke fraaie prijzen definitief in de prijzenkast mochten worden bijgezet.

Aan de wedstrijden om den H. V. B.-Beker werd wederom deelgenomen met het 3e elftal, als houder van den Beker. Thans was de pret al van heel korten duur, want reeds in de 1e ronde werden de 3e elftallers uit den strijd geworpen.

Op 8 April 1924 trof de vereeniging een onherstelbaar verlies door het overlijden van een harer oudste en beste leden, met name Dorus van Zee. Reeds lang werd hij gesloopt door een ernstige maagziekte, die steeds verergerde en hem tenslotte op 36-jarigen leeftijd ten grave sleepte.

Met Dorus van Zee ging een man heen, die van de oprichting van A. D. O. af nagenoeg tot aan zijn verscheiden, zoowel op het groene veld als achter de groene tafel, zich zeldzaam verdienstelijk heeft gemaakt. De grootmaking van A. D. O. was zijn levensideaal. Zijn naam blijft aan A. D. O. dan ook onafscheidelijk verbonden.

1924 – 1925 Gekomen zijn we thans aan het vereenigingsjaar 1924—1925, wel een der meest merkwaardige jaren uit A. D. O.'s levensloop. Merkwaardig, met betrekking tot de verrichtingen op het groene tapijt. In dit jaar toch werden, na in de 2e klasse andermaal op het afdeelings-

ADOFans

kampioenschap beslag te hebben gelegd, de befaamde wedstrijden gespeeld tegen het Rotterdamsche V. O. C. Velen onzer zal die geweldige strijd om het 1e klasseschap, die in de belangstelling stond van heel voetbalminnend Nederland, nog wel levendig voor den geest staan.

Na het seizoen 1924—1925 officieus te hebben ingezet met een wederom uitkomen in het tournooi om den Zilveren Bal, waarin we in de 1e ronde Sparta met 1—0 klopten, doch daarna met 2—0 verloren van het Bossche Wilhelmina, nam op 21 September voor ons de competitie een aanvang. Het niet zoo sterke Gouda kwam dien dag op bezoek, waarop een vrij gemakkelijke 3—0 zege werd behaald. Meerdere overwinningen volgden, totdat al spoedig bleek, dat A. D. O. weer een der meest ernstige gegadigden voor de eerste plaats moest worden geacht. Een gevaarlijke concurrent hadden we in deze afdeeling aan Hercules, waarmede we steeds een ongeveer gelijke positie op de ranglijst bleven innemen.

Op 25 Januari 1925 vond op ons terrein onder groote belangstelling het eerste treffen tegen deze vereeniging plaats. Hercules was vergezeld door een 800 supporters. Na een mooien en spannenden strijd bleven de onzen met 2—1 in de meerderheid en verschaften zich aldus op hun Utrechtsche rivalen een kleinen voorsprong.

Meer en meer kwam nadien het kampioenschap onder ons bereik, mede doordat ook V. U. C. in Den Haag de Herculanen een nederlaag toebracht. In onzen returnwedstrijd tegen Hercules, welke op 15 Februari 1925 te Utrecht werd gespeeld, viel tenslotte de beslissing. Met 3—2 wisten de onzen ook in die ontmoeting te zegevieren en daarmede het kampioenschap der 2e klasse B, Afdeeling II, op A. D. O.'s naam te brengen.

De eindstand was:

A.D.O. . . .	**18**	**15**	**1**	**2**	**31**	**42—15**
Hercules . .	18	12	1	5	25	48—29
Steeds Hooger .	18	9	3	6	21	26—25
Olympia . .	18	8	3	7	19	28—28
Neptunus . .	18	6	6	6	18	20—27
Transvalia . .	18	7	3	8	17	33—31
S.V.V. . . .	18	4	7	7	15	19—22
V.U.C. . . .	18	5	5	8	15	30—35
Kampong . .	18	4	3	11	11	28—39
Gouda . . .	18	2	4	12	8	17—40

Voor de tweede maal in successie stonden we dus op den drempel der 1e klasse en om dien drempel te overschrijden hadden we ons ditmaal de meerdere te toonen van V. O. C., den hekkesluiter der 1e klasse, en D. H. C. te Delft, den kampioen der 2e klasse A.

ADOFans

Op den 1en Maart 1925 moesten we uit naar V. O. C. waartegen we in een onzerzijds zeer slecht gespeelden wedstrijd met 4—0 het onderspit dolven. Een droevig figuur sloeg hier ons elftal.
Daarop hadden we het thuis tegen D. H. C. op te nemen. Deze ontmoeting vond plaats op het H. V. V.-veld en eindigde na een harden en niet bepaald aangenamen wedstrijd met 1—0 in ons voordeel. Ook den daarna te Delft D. H. C. gespeelden returnwedstrijd, die een uitermate ruw en onsportief karakter droeg, wisten de onzen in hun voordeel (1—2) te beslissen.
Inmiddels had ook V. O. C. uit en thuis van D. H. C. gewonnen, zoodat het voor ons zaak was, wilden we onze kans behouden, den nog te spelen thuiswedstrijd tegen de Rotterdammers te winnen.
Inderdaad mocht het gelukken in een ditmaal enthousiast en fraai gespeelden wedstrijd, ten overstaan van een zeer talrijk publiek, met 3—0 op V. O. C. revanche te nemen, waardoor tusschen V. O. C. en A. D. O. een beslissingswedstrijd noodzakelijk werd. Deze werd vastgesteld op het terrein van H. F. C. te Haarlem. Vergezeld van honderden supporters trok op den 19 April 1925 ons elftal vol goeden moed naar de Spaarnestad om opnieuw V. O. C. de eer te betwisten. Na een emotievollen strijd met 4 × 7½ minuut verlenging werd de uitslag 1—1, tengevolge waarvan een tweede beslissingswedstrijd noodig was. Deze vond den Zondag daarop plaats, wederom te Haarlem, doch ditmaal op het terrein van de club van dien naam. Ook hier zou weer blijken hoe volkomen gewaagd de partijen aan elkaar waren. Wederom werd het na 1½ uur spelens gelijk (1—1), zoodat ook thans de strijd moest worden verlengd. Onder uiterst nervose spanning werd verder

PROMOTIE EN DEGRADATIE. V.O.C A.D.O
DE STRAFSCHOP TE HAARLEM

ADOFans

gespeeld zonder dat door een der partijen werd gedoelpunt en toen ieder reeds dacht dat een derde en wellicht nog veel meer beslissingswedstrijden V. O. C.—A. D. O. noodig waren, gebeurde er onverwachts iets dat in dezen zenuwsloopenden strijd een beslissing nabij bracht. Bij een aanval van V.O.C. in de laatste seconden van de tweede verlenging, wordt een schot op het A. D.O.-doel gelost, dat onze linksback in het beruchte gebied met de handen stopt.

Penalty !

Met bonzend hart wachten we af of onze 1e klasseschap-illusies dan toch gedoemd zijn wederom in rook te vervliegen.

De V. O. C.'er Groosjohan plaatst zich achter den bal, neemt z'n aanloop en..... hoog en hard suist het leer in het doel.

Het drama was ten einde.

Evenals het seizoen te voren hadden we ook thans weer, gelijk de titanen, vruchteloos den hemel bestormd.

De eindstand luidde :

V.O.C.	4	3	0	1	6	7—3
A.D.O.	**4**	**3**	**0**	**1**	**6**	**6—5**
D.H.C.	4	0	0	4	0	1—6

1e Beslissingswedstrijd V. O. C.—A. D. O. 1—1.
2e Beslissingswedstrijd V. O. C.—A. D. O. 2—1.

Mooi had een bereiking van het 1e klasseschap samengevallen met de herdenking van ons 4e lustrum. Den 1en Februari 1925 toch was het 20 jaren geleden dat A. D. O. werd opgericht en het Bestuur besloot dit na de competitie op feestelijke wijze te vieren. Zoo werd op Zaterdag 30 Mei 1925 in Café-Restaurant „Riche" een receptie gehouden, waarin buitengewone belangstelling mocht worden ondervonden van diverse officials, bonden en zustervereenigingen. Als stoffelijke uitingen van sympathie werden daarbij tal van geschenken en een schat van bloemen het Bestuur aangeboden.

Voor den Zondag d.a.v. waren feestwedstrijden georganiseerd. Op het voor die gelegenheid in feestgewaad gebrachte terrein aan den Wassenaarscheweg had allereerst een wedstrijd plaats tusschen twee gecostumeerde elftallen, die de lachspieren van de vele toeschouwers danig in beweging brachten. Daarna werd een eerewedstrijd gespeeld tusschen het 1e elftal en het Tilburgsche N. O. A. D., dat na een geanimeerden strijd met 4—2 in de meerderheid bleef.

Tot slot der festiviteiten werd op 6 Juni een intieme feestavond gehouden, waarin tevens het 1e elftal werd gehuldigd voor de schitterende wijze waarop het in de laatste competitie de roodgroene kleuren had hooggehouden.

Gelijk het vorig jaar werden de wedstrijden om den Kessler-Beker ook thans weer georganiseerd op Hemelvaartsdag. Voor de 3e maal in successie werd op dien prijs door ons beslag gelegd, na V. U. C. met 2—1 en in de

ADOFans

finale B. M. T. met niet minder dan 6—0 te hebben geklopt. Diensvolgens mocht de Beker definitief in de prijzenkast worden geborgen.
Voorts werd bij Willem II te Tilburg de fraaie Heidsieck-Monopole-Beker

De deelnemers aan den gecostumeerden wedstrijd, gespeeld ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan.

voor een jaar veroverd. Achtereenvolgens werden in dit tournooi de 1e klassers Wilhelmina, B. V. V., Willem II en U. V. V. overwonnen.
In een nederlaag-serie bij V. U. C. werd, hoewel we tegen deze vereeniging slechts 1—1 speelden, de 1e prijs gewonnen, n.l. een bedrag van *f* 350.—, dat voor een liefdadig doel moest worden bestemd, waaraan dan ook gevolg is gegeven.
Waren sedert eenige jaren de wedstrijden om den N. V. B.-Beker in verval geraakt, dit jaar werden ze door den N. V. B. weer in eere hersteld. Mede tot de deelnemers behoorende werden we, na thuis met 4—3 van D. C. L. en vervolgens uit met 1—0 van Kampong te hebben gewonnen, op eigen terrein met 3—3 geëlimineerd door 't Gooi.
Wat de lagere elftallen betreft handhaafde het 2e z'n traditie door wederom als nummer 2 te eindigen, ditmaal met 17 punten uit 14 wedstrijden, achter S. V. V. 2, dat kampioen werd met 23 punten.
Het 3e elftal boekte slechts matig succes, door in de 1e klasse C van den H. V. B. het niet verder brengen dan tot de 4e plaats.

ADOFans

Een fraai resultaat bereikte het 4e elftal, dat in de 2e klasse D het kampioenschap veroverde. In de wedstrijden voor promotie naar de 1e klasse H. V. B. echter konden de jongens van het 4e het niet bolwerken en moesten de eer laten aan De Jagers.
Het 5e en het 6e elftal brachten het niet tot bijzondere verrichtingen.
In dit seizoen werd voor het eerst ook met een 7e elftal op het strijdtooneel verschenen. Het debuteerde slecht door in een der 3e klasse afdeelingen te eindigen als hekkesluiter.
Voorts werd ook door de lagere elftallen in verschillende seriewedstrijden uitgekomen en daarin enkele mooie successen behaald. Het 3e elftal o.a. wist in een serie bij de vereeniging Rijswijk den Elmer-Beker in de wacht te slepen. Om den H. V. B.-Beker moest het 3e elftal reeds in de 1e ronde het loodje leggen tegen Quick 3.
Verder ons nog bepalende tot vermelding van gebeurtenissen in de vereeniging buiten de krijtlijnen, zij gememoreerd, dat zich inmiddels weer eenige wijzigingen hadden voorgedaan in het Bestuur. In de Algemeene Jaarvergadering van 26 Juli 1924 werd in de plaats van H. Borsboom tot Penningmeester gekozen J. van Boheemen. Deze stelde echter na eenige maanden reeds z'n portefeuille weer ter beschikking en werd in de Algemeene Vergadering van 23 Januari 1925 opgevolgd door L. Nijhuis. De samenstelling van het Bestuur werd toen als volgt: Chr. Leurs, Voorzitter; A. G. van Leersum, Secretaris; L. Nijhuis, Penningmeester; B. P. A. Kloos, 2e Secretaris; H. Borsboom, 2e Penningmeester; J. Nijhuis en J. B. C. Kloos, Commissarissen.

Op 7 November 1924 werd de vereeniging opnieuw getroffen door het verlies van een harer beste leden, met name H. B. van Es. Hoewel reeds geruimen tijd sukkelend zijnde, kwam nog betrekkelijk plotseling het bericht binnen dat Bertus van Es ons door den dood was ontrukt.
Wat in Bertus verloren werd kunnen alleen zij weten die met deze uiterst bescheiden en sympathieke figuur steeds in nauwe aanraking kwamen. Lid van de Elftal-Commissie zijnde was hij als zoodanig een kracht van bijzondere beteekenis.
Zijn nagedachtenis blijft bij A. D. O. in hooge eere.

1925 – 1926 Nevenstaande periode is in de geschiedenis onzer vereeniging van niet geringe beteekenis geweest. Doordat het terrein aan den Wassenaarscheweg verkocht werd en voor huizenbouw gebruikt zou worden, was het bestuur genoodzaakt naar een andere gelegenheid om te zien. Dit vraagstuk was niet gemakkelijk op te lossen. Eenerzijds werden de voor voetbal geschikte terreinen in de onmiddellijke nabijheid der stad hoe langer hoe schaarscher, anderzijds werden voor de nog

ADOFans

beschikbare velden bespottelijk hooge bedragen gevraagd. Eén lichtpunt was er, namelijk de aanleg van voetbalvelden in het plan Zuiderpark. Na lang onderhandelen met de betreffende autoriteiten, gelukte het ons bestuur een contract af te sluiten met het bestuur der vereeniging Zuidersportpark, waarin bepaald werd dat A. D. O. de beschikking zou krijgen over niet minder dan drie naast elkaar liggende speelvelden.

Mr. P. Droogleever Fortuyn opent het Zuidersportpark.

Sedert dien is het Zuiderpark in het teeken komen te staan van A. D. O., terwijl in de geschiedenis van onze vereeniging kan worden gesproken van de Zuiderparkperiode. Op 18 October 1925 werden de terreinen van het Zuiderpark in gebruik genomen. Dat deze gebeurtenis officiëel gekleurd werd, laat zich vanzelf begrijpen. De heer Mr. P. Droogleever Fortuyn, uitgenoodigd

ADOFans

om het speelveld te willen ontsluiten, gaf gaarne hieraan gevolg. Na een kernachtig speechje van onzen Voorzitter Chr. Leurs, knipte de heer Droogleever Fortuyn het rood-groene lint door en de toegang tot het speelveld was vrij.

Met deze plechtigheid was ingeluid een nieuwe periode voor A. D. O., een periode voor onze voetballers van ongekende weelde, namelijk de beschikking over drie speelvelden, maar tevens een tijdperk zoowel voor spelers als voor bestuur etc., van nog harder en intensiever werken. Want ieder voelde, dat, wilden we dit mooie veldencomplex blijven bespelen, het eerste klasseschap moest worden veroverd.

A. D. O. gehuldigd door V. I. O. S. bij de opening van het Zuidersportpark.

Wij gelooven niet dat tot dusverre onze vereeniging reden heeft den stap te betreuren die haar geleid heeft in deze richting.
In het Zuiderpark hebben we overwinningen gevierd en tevens ook nederlagen te slikken gekregen. Het zoet en bitter des voetballevens is ons niet ongemerkt voorbijgegaan. Maar vast staat dat het Zuiderpark getuige is geweest van het eerste klasser worden van A. D. O. Dat op zich zelve al, is reden om verheugd te zijn en tot in lengte van dagen zal bij elk oprecht A. D. O.'er, de naam Zuiderpark synoniem zijn aan het begrip „A. D. O. eerste klasser". Slecht hebben we dus in 't Zuiderpark niet geboerd, maar over het eerste klasser worden krijgen we later meer.

Het seizoen 1925—1926, speelde ons eerste elftal in de 2e klasse B, afd. II van den N. V. B. Ons tweede elftal werd ingedeeld in de reserve 2e klasse A,

ADOFans

afd. II, terwijl bovendien nog met vijf lagere elftallen in den H. V. B. werd uitgekomen.
De verrichtingen van ons eerste elftal in dit seizoen zijn merkwaardig geweest. Tot en met 25 October 1925 was de stand aldus :

C. V. V. . . .	4	4	0	0	8	16—8	2.—
Velox . . .	6	4	2	0	10	13—4	1.67
Xerxes . . .	3	2	0	1	4	14—8	1.33
A. D. O. . .	3	2	0	1	4	7—7	1.33

Per einde November 1925 was de situatie :

C. V. V. . . .	7	5	1	1	11	22—11	1.57
A. D. O. . . .	8	6	0	2	12	26—14	1.50
Velox . . .	9	5	3	1	13	19—9	1.44
Xerxes . . .	7	4	2	1	10	25—14	1.43

Op 27 December 1925 is het ranglijstje :

A. D. O. . . .	10	8	0	2	16	33—16	1.60
Velox . . .	9	5	3	1	13	19—9	1.44
Xerxes . . .	7	4	2	1	10	25—14	1.42
C. V. V. . . .	8	5	1	2	11	22—14	1.37

A. D. O. staat dus bovenaan, maar op 31 Januari 1926 is het resultaat :

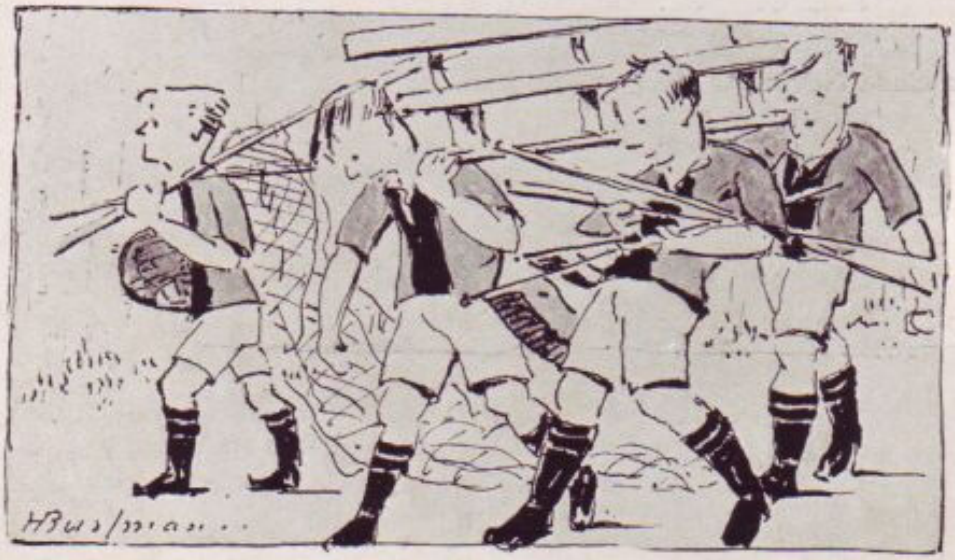
C. V. V. . . .	11	8	1	2	17	31—18	1.54
Xerxes . . .	8	5	2	1	12	33—16	1.50
A. D. O. . . .	12	9	0	3	18	38—19	1.50
Velox . . .	10	5	3	2	13	20—11	1.30

Aan het einde van het seizoen 1925—1926 staat A. D. O. op de tweede plaats van boven met 27 punten. Ziehier den eindstand :

C.V.V. . . .	18	15	1	2	31	51—27
A.D.O. . . .	**18**	**13**	**1**	**4**	**27**	**62—27**
Velox . . .	18	11	4	3	26	40—20
Xerxes . . .	17	6	5	6	17	50—39
S.V.W. . . .	17	7	2	8	16	28—31
B.M.T. . . .	18	7	0	11	14	36—58
V.I.O.S. . .	18	6	1	11	13	48—51
R.F.C. . . .	18	6	1	11	13	38—60
Concordia . .	18	5	1	12	11	34—49
Olympia . .	18	4	2	12	10	38—63

ADOFans

Ons 2e elftal moest, evenals ons eerste aan het einde van het seizoen 1925—1926 genoegen nemen met de tweede plaats. Het resultaat was, dat zoowel A. D. O. II als U. V. V. II evenveel punten hadden, wat een beslissingswedstrijd met zich bracht. Deze wedstrijd, op 18 April 1926 op een zeer slecht V. O. C.-veld te Rotterdam gespeeld, werd door ons tweede met 4—1 verloren. Ondanks het mooie perspectief mocht het tweede dus geen kampioen worden.

VAN DE WASSENAARSCHE WEG NAAR HET ZUIDERPARK

Het 7e elftal bengelde aan het einde totaal onderaan in de 3e klasse K van den H. V. B. met slechts 2 punten uit 10 wedstrijden.
Onze andere H. V. B.-elftallen sloegen allen een behoorlijk figuur, al konden er geen kampioenschappen vermeld worden.

Na afloop der competitie werden door A.D.O. seriewedstrijden georganiseerd, waarop door veel vereenigingen werd ingeschreven. Een aardige collectie prijzen was de inzet, zoodat voor vijf afdeelingen, ieder drie prijzen konden worden beschikbaar gesteld.
Tevens werd door onze vereeniging met diverse elftallen ingeschreven op serie- en nederlaag-wedstrijden, t.w. nederlaag-wedstrijden van V. U. C., seriewedstrijden bij Ooievaars en H. D. V., en werd deelgenomen met een A. D. O.-combinatie aan de nederlaag-wedstrijden tegen het Zuiderpark-elftal, waar de eerste prijs gewonnen werd.
Dan nog werden athletiekwedstrijden gehouden voor onze leden onderling.

ADOFans

De deelname hieraan was echter vrij gering. Een 20-tal onzer menschen slechts had zich tot deelname aangemeld.
Vergeten we niet te memoreeren, dat door ons eerste elftal in 1925 deelgenomen werd aan het Zilveren Bal-tournooi. In Quick moesten wij met den oneven goal onze meerdere erkennen. (1—2).
Eveneens werd ingeschreven voor de wedstrijden om den N. V. B.-Beker. In deze wedstrijden bereikten we de 5e ronde, doch sneuvelden daarna op eigen veld met 1—3 tegen Blauw-Wit.

Foto Sportkroniek

Het 1e elftal dat ons naar de 1e klas bracht.

Staand v. l. n. r.: Batenburg (res.), Th. v. Es, B. Philipsen, H. Breitner (res.) O. v. Soldt, C. Quax, W. v. Dam, W. Tap, A. Vogel (res.). Knielend: G. Tap, A. v. Eembergen, Zittend: H. v. d. Meer, J. Kloos, J. v. Soldt.

Het derde elftal smaakte in het begin van het seizoen het genoegen den Elmer-Beker te winnen na een serie zware wedstrijden.

Het bestuur onderging een kleine verandering door de verkiezing van M. v. Donk als 2en penningmeester, waarvoor uitviel H. Borsboom. Na deze mutatie zag het bestuur er als volgt uit:
Chr. Leurs, voorz., A. G. v., Leersum, 1ste secr., L. Nijhuis, penningm. B. P. A. Kloos, 2de secr., M. v. Donk, 2de penningm., J. B. C. Kloos, comm., J. Nijhuis, comm.

ADOFans

Als één der belangrijkste bestuursbesluiten memoreeren we het in het leven roepen van de A. D. O.-Post, ons clubblad. De reden hiertoe was dat ons ledental steeds bleef toenemen evenals het aantal donateurs, met tot gevolg, dat de verhoudingen anders en grooter werden en de band die vroeger het betrekkelijk kleine aantal getrouwen samenhield, al losser en losser dreigde te worden. Om dit tegen te gaan en tevens een middel te hebben tot publicatie van belangrijke aangelegenheden, dusdoende de aandacht voor A. D. O. levendig te houden, werd besloten een cluborgaan uit te geven, genaamd „De A. D. O.-Post". Het eerste nummer verscheen 1 September 1925 en bestond uit vier pagina's druks. De redactiecommissie werd gevormd door de H.H. M. van Donk, B. P. A. Kloos en J. P. v. Loon. Al zeer spoedig moest tot uitbreiding overgegaan worden en zien we No. 3 van de A. D. O.-Post in dubbel formaat verschijnen. Sedert dien is ons clubblad blijven bestaan uit 8 pagina's. In tegenstelling met veel andere vereenigingen, waar een abonnement ook door de leden genomen moet worden wil men zijn clubnieuws lezen, wordt de A. D. O.-Post aan alle leden en donateurs gratis toegezonden. Dat zulks met vrij groote finantieele offers gepaard gaat, spreekt van zelf.

Het regelmatig verzorgen onzer clubkrant, was ook iets dat geleerd moest worden. Of de resp. redactie-commissies in het verzorgen onzer krant geslaagd zijn, laten we gevoegelijk over aan het oordeel onzer leden. De onderscheidene redactie-commissies hebben geprobeerd van ons cluborgaan te maken, wat er redelijkerwijs van te maken was met de beschikbare middelen.

Dit willen wij nog vermelden, dat van de reeds genoemde heeren v. Donk, Kloos en v. Loon, de eerste en laatste uit de redactie-commissie getreden zijn, waarvoor in de plaats zijn gekomen, G. J. Gestman per 1 Mei 1927 en G. K. v. Voorthuisen per 1 Sept. 1928. Sedert dien is geen verandering gekomen in de redactie-commissie, zoodat deze momenteel bestaat uit de H.H. B. P. A. Kloos, G. K. v. Voorthuisen en G. J. Gestman. Alle vergaderingen dier Commissie worden bijgewoond door onzen praeses Leurs.

Wij kunnen hier wel verklappen, dat die vergaderingen altijd beelden van eensgezindheid zijn. Dit behoeft niet met een korreltje zout genomen te worden, maar is inderdaad zoo. Eensgezind zijn daar tot nu toe de besluiten genomen wat er wèl en wat er niet in de A. D. O.-Post moest. Dat het niet altijd je reinste genoegelijkheidslectuur is geweest, soit. Het sportleven is nu eenmaal geen doorloopende fuif! We hebben wel eens meppen uitgedeeld, en er is geprobeerd ze met interest terug te geven. Alweer soit. Voor ons een bewijs, dat de A. D. O.-Post goed gelezen wordt, wat per saldo het doel is. Zonder strijd zou het in ons voetballeventje een dooie boel worden en het gezegde, dat men eerst eens met elkaar overhoop moet hebben gelegen om elkaar te leeren begrijpen, heeft nog niets van zijn beteekenis verloren. En

ADOFans

om een gemeenplaats te gebruiken, wij gelooven wel dat de A. D. O.-Post in een bestaande behoefte voorziet. Er is althans op geen enkele onzer vergaderingen ooit een stem opgegaan ons clubblad op te heffen. Algemeen is men er van overtuigd dat ons krantje de schakel vormt tusschen bestuur en leden. Dat zulks altijd zoo zal blijven, daaraan twijfelt géén onzer.

1926 – 1927 Als we ons nederzetten om de geschiedenis van A. D. O. te schrijven over de periode 1926—1927, dan is er iets in ons dat gaat trillen. Een herinneringstrillinkje heet dat. Deze periode is er een geweest van ongekenden strijd, van in onze rijen nog nooit gekende geestdrift, een geestdrift welke zich bij onze spelers uitte in het behalen van een groote reeks overwinningen. Op een gegeven moment moesten er 13 (zegge dertien) wedstrijden achter elkaar gewonnen worden om te promoveeren naar de eerste klasse. Niet minder dan 9 uitwedstrijden waren bij die dertien en maar in totaal een simpel getal van 4 thuiswedstrijden.
En ze hebben het hem geleverd om ze alle dertien te winnen. Achter elkaar. Wij weten wel, dat er gebeurtenissen in onze samenleving zich voltrekken, die in hun omvang geweldig van importantie zijn en waar het winnen van dertien-achtereen-volgende-voetbalwedstrijden bij in het niet verzinkt. Maar niemand, zelfs de grootste dwarskijker niet, zal het ons misgunnen, dat wij met vreugde en pleizier aan deze overwinningenreeks terugdenken. Het was gewoonweg om uit je vel te springen. De atmosfeer raakte hoe langer hoe meer geladen. De eene triumf volgde op den andere en Hermes-D. V. S. was de trouwe comparante die ook als maar bleef winnen. Een ware nek-aan-nek-race was het wekenlange schouwspel. Toen kwam voor A. D. O. als moreele steun de nederlaag van Hermes tegen O. D. S., waardoor wij, mits de resteerende twee wedstrijden, t.w. tegen Neptunus en Merwede wisten te winnen, kampioen zouden worden met 2 punten voorsprong op H.-D. V. S. En waarachtig, zoowel Neptunus als Merwede legden 't loodje tegen ons en het kampioenschap 2de klasse B., Afd. II was een feit.
De stand was na afloop van het seizoen aldus:

A.D.O. . . .	**18**	**15**	**0**	**3**	**30**	**71—24**
H.-D.V.S. . .	18	14	0	4	28	64—33
O.D.S. . . .	18	13	1	4	27	46—32
Unitas . . .	18	8	4	6	20	53—40
S.V.W. . . .	18	9	1	8	19	48—41
Xerxes . . .	18	8	2	8	18	45—34
Merwede . .	18	5	1	12	11	20—45
Neptunus . .	18	4	2	12	10	37—59
L.S.V. . . .	18	3	3	12	9	23—63
R.F.C. . . .	18	4	0	14	8	29—65

ADOFans

Dit waren tien achtereenvolgende overwinningen. Toen nog drie promotie-wedstrijden winnen. Wij stonden in een gunstige positie, doordat A. S. C. en D. H. C. in hun degradatie-promotie-wedstrijd te Delft tegen elkaar gelijk gespeeld hadden.
De spanning begon nog meer zichtbaar te worden. Als bewijs hoe er meegeleefd werd door heel de enthousiaste A. D. O.-schare, memoreeren we alleen het feit, dat bij de uitwedstrijden tegen Xerxes en Neptunus ± 750 A. D. O.-aanhangers met ons meetrokken naar de resp. tegenstanders.
Het zou nog erger worden. We herinneren ons nog als den dag van gisteren, wat een massa menschen er naar het A. S. C.-terrein trokken. Heel Leiden was in bezit genomen door den A. D. O.-aanhang en overal in de Universiteitsstad kwam men bekende gezichten tegen. Zwaar geladen waren de verschillende gemoederen.
Het geleek wel of ieder doorvoelde dat voor A. D. O. nu de kans kwam.
In deze emotievolle tijden dichtte „Veteraan" in de A. D. O.-Post van 1 Mei 1927 :

BLIJFT PARAAT.

Goed zoo mannen van 't eerste,
Goed zoo, je staat nu nummer één.
Verloren van de laatste kampen,
Werd er geen.

Hou je taai jullie stugge spelers,
Zoo 't nu gaat is 't goed,
't Visioen der eerste klasse,
Geeft ons moed.

Grijpt hem thans, de kans die is er,
Godin Fortuna is op je hand,
Zorg' dat je in 't gezicht der haven,
Niet meer strand.

Jullie gaan nu promotie spelen,
In Leiden, Delft en op eigen veld,
Maak' dat je 2de klassersdagen,
Zijn geteld.

Laat ze in het Zuiderpark juichen,
Dat men 't in Leiden hooren kan,
Jullie spelen als jonge leeuwen,
Man voor man.

Laat geen zenuwen je parten spelen,
Dat is de allerbeste raad,
Dan kan je alles, alles winnen,
Blijft paraat.

VETERAAN.

ADOFans

A. S. C. werd geslagen op 8 Mei 1927 met den oneven goal. Een zeer spannende wedstrijd, waarin beide partijen zich tot 't uiterste gegeven hebben. Op 22 Mei 1927 volgde de tweede promotiewedstrijd in eigen home, tegen

Promotiewedstrijd A. S. C.—A. D. O. 1—2.
Het 1e doelpunt, door Wim Tap gemaakt.

onzen alouden tegenstander D. H. C. Weer beleefden we dat eigenaardige, wat een groote gebeurtenis vooraf gaat. Hulptribunes waren geslagen en alles was tot den kamp gereed.
Het resultaat was een overwinning van ons met 3—0. Noch vóór- noch tegenstanders zullen gedacht hebben aan zoo'n overwinning van A. D. O.

ADOFans

Promotiewedstrijd A. S. C.—A. D. O. 1—2.
J. v. Soldt maakt het 2e en laatste doelpunt.

Promotiewedstrijd A. D. O.—D. H. C.
De Delftsche doelman gepasseerd door een schot van J. van Soldt.

ADOFans

Na dezen wedstrijd zagen de hulptribunes er uit als de baren van een bewogen zee. Inderdaad was het ook een bewogen zee geweest. Een zee van menschen, die de meest ingenieuze dansen uitvoerden, telkens wanneer A. D. O. een doelpunt maakte.
Zeer terecht schreef onze redacteur in de A. D. O.-Post aan het slot van zijn verslag over dezen wedstrijd :

> „En als de scheidsrechter het sein geeft tot inrukken, hebben onze jongens op bereiking van het 1e klassseschap zich de schitterendste kansen verworven".

Een week later, 29 Mei 1927 volgde de uitwedstrijd tegen D. H. C. Wanneer deze gewonnen werd dan kon noch A. S. C., noch D. H. C. ons in puntental gelijk komen.
Weer was de uittocht naar Delft geweldig. De spanning bij den geheelen A. D. O.-aanhang was ten top gestegen. Het D. H. C.-veld geleek één groote gonzende bijenkorf. Wij kunnen niet beter doen dan, ook al om der historie-wille, het verslag van dezen wedstrijd hier te laten volgen, zooals het in de A. D. O.-Post van 1 Juni 1927 voorkomt.

D. H. C.—A. D. O. 1—2.

Gepromoveerd naar de 1e klasse.

A D. O. 1e klasser ! Geen hersenschim of zinsbegoocheling, geen droom..... maar werkelijkheid, onomstootelijke werkelijkheid.
Een ware titanenstrijd is in Delft gestreden, vol zenuwachtige spanning en emotie zooals A. D. O. wellicht nimmer wedstrijden gespeeld heeft en het mocht daarin ons kranig 1e elftal met uiterste krachtsinspanning gelukken over D. H. C., evenals in het Zuiderpark, te zegevieren en daarmede A. D. O. in het zoo begeerde dorado een plaats te verzekeren. In toepassing is gebracht het spreekwoord „Driemaal is scheepsrecht", want voor de derde maal stond A. D. O. op den drempel van de poorten der 1e klasse en dank zij de schitterende prestaties in de promotie-competitie is die drempel thans overschreden mogen worden.
A. D. O. 1e klasser ! Hoe schoon klinken die woorden ons in de ooren en hoe vervullen ze ons het harte met blijde en gelukkige gevoelens. Eindelijk, eindelijk zijn we er gekomen, hebben we loon naar werken en is op noesten arbeid en volhardenden strijd van jaren thans de kroon gezet. Heerlijke voldoening nu voor al hetgeen gedaan is om dit grootste succes, wat de roodgroene kleuren tot heden beschoren was, te bewerkstelligen. Een nieuw tijdperk is voor A. D. O. ingeluid, waarin echter nieuwe energie en meerdere capaciteit zal worden gevergd, niet alleen om te blijven waar we thans zijn, maar ook om op de ladder der voetbalsport weer hooger te stijgen en het te brengen tot het allerhoogste.
Zooals wij reeds deden blijken is in Delft gestreden op leven en dood, onder welke omstandigheden van een mooien wedstrijd natuurlijk weinig sprake kon zijn. Vooral nadat onze jongens met 2—1 de leiding hadden genomen ging het hard tegen hard, als gevolg van het feit, dat de Delftenaren, wat trouwens den geheelen wedstrijd is gebleken, het spel dachten te kunnen forceeren door meer den man dan den bal te spelen ; Quax en v. Dam hebben dit gevoelig aan den lijve moeten ondervinden.
Enorm was weer de belangstelling, die ook voor deze ontmoeting bestond, voornamelijk van

ADOFans

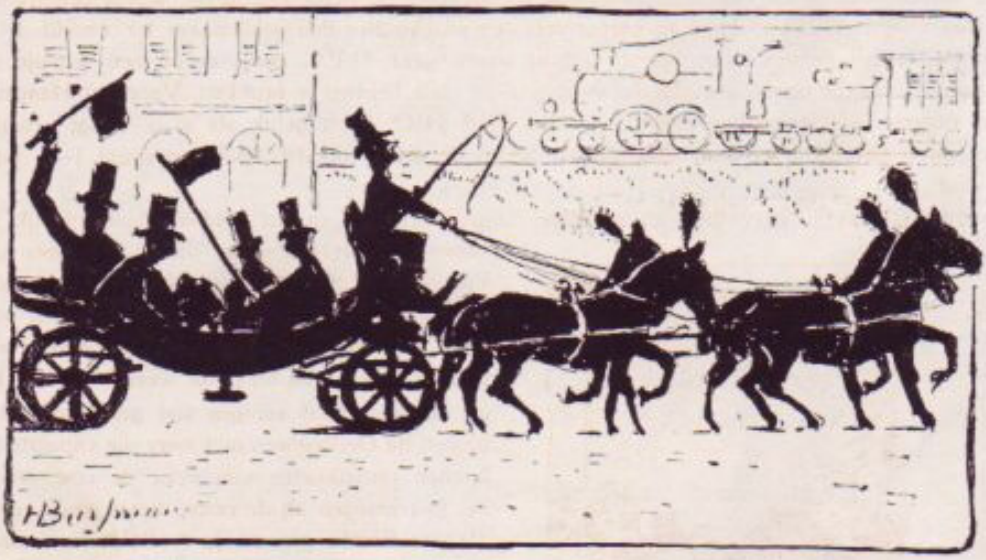
Delftsche en Haagsche zijde. Duizenden hadden zich dan ook rond het terrein geschaard toen de Oostelijke scheidsrechter Maas den wedstrijd liet beginnen.
Nauw is de bal aan het rollen gebracht of de onzen forceeren een corner, die echter niets oplevert. Een wijle blijft A. D. O. in de meerderheid, doch de Delftsche verdediging blijft meester van haar terrein en weet het spel naar de andere zijde te verplaatsen. De D. H. C.'ers zitten er fanatiek op en blijken allerminst van plan deze ontmoeting een herhaling te doen worden van die in het Zuiderpark. Hunne aanvallen zijn niet van gevaar ontbloot en brengen de Haagsche harten danig in verontrusting. Als D. H. C. een corner te nemen krijgt, wordt Quax door Bout op zeer unfaire wijze besprongen en moet de strijd eenigen tijd gestaakt worden. Gelukkig echter blijkt hij onder de lat te kunnen blijven. Over en weer worden hierna aanvallen ondernomen. W. Tap schiet van verre rakelings naast en v. Eembergen krijgt eenmaal een mooie kans, doch wordt juist als hij zal schieten tegen den grond geloopen. Aan den anderen kant lossen v. Nelle en v. d. Bragt vinnige schoten, die evenwel over of naast gaan. Toch wordt van D. H. C.-zijde de druk grooter en als 25 minuten gespeeld is plaats van Nelle voor doel en Bout jaagt onhoudbaar den bal langs Quax. 1—0.
Uitbundige vreugde onder de Delftsche aanhangers, verslagenheid bij de Hagenaars, echter van korten duur, want enkele minuten daarna brengt J. v. Soldt keurig op, wordt gelegenheid gelaten naar binnen te loopen en brengt met een prachtschot den gelijkmaker ter wereld. 1—1.
Overdonderend gejuich thans der Haagsche aanhangers. D.F.C. gooit er nu een schepje op, met gevolg dat de onzen eenigen tijd weinig in de melk hebben te brokken. Voor het Haagsche doel ontstaan de meest gevaarlijke situaties en A. D. O. heeft geluk als v. d. Bragt eenmaal voor open doel mist en Bout vlak daarop tegen de deklat plaatst. Met den stand 1—1 komt de rust.
Onmiddellijk na de hervatting treden onze jongens offensief op en hebben klaarblijkelijk het voornemen uit een ander vaatje te tappen dan voor de rust. Geruimen tijd nemen zij de overhand en er ontstaan enkele mooie kansen voor hen, waarvan echter niet wordt geprofiteerd. D. H. C. weet zich tenslotte weer los te werken en het spel gaat eenigen tijd gelijk op. Toch blijken de Delftenaren niet meer die capaciteit te kunnen ontwikkelen van voor de rust, terwijl het daarentegen bij de onzen beter gaat, vooral als v. Eembergen en J. v. Soldt van plaats verwisselen. Gevaarlijk wordt telkens het Delftsche doel benaderd. W. Tap schiet eens op enkele meters voor doel in, waarna Beek den bal wegslaat juist voor de voeten van G. Tap, die eveneens inkogelt, doch Beek stopt wederom. Het is evenwel uitstel van executie, want als kort daarop na een snellen aanval de bal bij den vrijstaanden v. d. Meer belandt, weet deze keurig te doelpunten en daarmede het 1e klasseschap voor A. D. O. tot een feit te maken. 1—2.
Het gejubel dat hierna onder de duizenden Hagenaars losbarst is onbeschrijfelijk. Een ongekend verwoede strijd volgt thans, onder een spanning die alle beschrijving te boven gaat en door al wat voor A. D. O. voelt met bonzend hart gevolgd. Meer dan ooit wordt nu gevoeld, dat

LANGS DE LIJN

ADOFans

de laatste loodjes het zwaartst wegen. Hachelijke momenten doen zich voor het Haagsche doel nog voor, doch met leeuwenmoed houden onze jongens stand totdat het einde daar is en aan de bevechting van het 1e klasseschap de laatste hand is gelegd.
Van alle zijden stormt een enthousiaste menigte het veld op en dragen spelers juichend en zingend naar het kleedlokaal.
En nu de aankomst in Den Haag. Hierover veel uit te wijden mag gevoegelijk overbodig worden geacht, want weinige A. D. O.-menschen zullen er zijn die daarvan niet getuige zijn geweest. Wij willen slechts volstaan met de vermelding dat de ontvangst van spelers en officials niet anders dan schitterend kon worden genoemd. Het was in een woord gezegd „af" en een eere-saluut aan hen, die deze grootsche ontvangst hebben voorbereid, n.l. de heeren Bestuurderen der Supportersclub „Rood-Groen", is hier zeker op z'n plaats. Een uitstekende gedachte is het geweest voor enkele uren de nieuwe zalen van den Dierentuin af te huren, teneinde leden, supporters en andere belangstellenden aldaar gelegenheid te geven Bestuur en spelers te complimenteeren. De gang naar de Koningskade, in de met bepluimde paarden bespannen vigilanten, met muziek voorop en begeleid door een groote menigte enthousiasten, geleek een ware zegetocht.

NA DE OVERWINNING IN DELFT

Nadat men zich in de Dierentuinzalen had vereenigd genoot A. D. O. de eer allereerst gecomplimenteerd te worden door Wethouder Vrijenhoek namens het Gemeentebestuur. Daarop werd het woord gevoerd door den heer Veldhoven, Consul van den N. V. B. en nadat vervolgens ook de heer Mr. Droogleever Fortuyn een pittig speechje had afgestoken ging de eerewijn rond. Een Jazz-Band vervroolijkte de stemming.
Te zeven uur werden spelers en officials met hunne dames afgehaald en naar „Riche" getransporteerd voor een gemeenschappelijke maaltijd. Tot laat in den avond bleef men daar gezellig bijeen.

Zooals men ziet, ieder en alles was in vreugderoes. Een feestnummer van ons clubblad werd ons aangeboden door onzen drukker, omgeven door een rand met de A. D. O.-kleuren, terwijl op de voorpagina daarvan „Veteraan", zijn overkropt gemoed luchtte in de volgende coupletjes.

ADOFans

A. D. O. EERSTE KLASSER.

Ik grijp mijn lier en kweel mijn schoonste zangen,
Ik voel mij opgeheven uit deez' sfeer,
Een wondermelodie moet mijne keel ontsprangen,
Ik zing van 1e klas en van nog heel veel meer.

Mijn compliment, wat heb je er voor gevochten,
't Is goed zoo mannen, 'k heb 't altijd wel gedacht,
Dat ondanks we Godin Fortuna zochten,
Ze je voor je ploeteren heimelijk tegenlacht.

Je overwinningsreeks die was niet meer te stuiten,
De één na d'ander streek voor ons de vlag,
Ik moet het zeggen het berst me zoo naar buiten,
In Delft was 't voor ons een reuze fijne dag.

Het is de kroon op 't maandelange zwoegen,
Dit eerste klasseschap, je hebt het ruim verdiend,
Er is knap gespeeld tegen sterke zware ploegen,
Dat is de erkenning van vijand en van vriend.

Muziekkorps ging voorop, ze bliezen om het leven,
Gejuich van menschenzee, trams bleven voor je staan,
Naar Dierentuin getrokken, waar receptie werd gegeven,
Men wenschte ons geluk, wij namen 't dankbaar aan.

Er is gefuifd en gereden in vigilanten,
Bepluimde paarden liepen voor je uit.
Jullie portret vond plaats in vele kranten,
't Diner bij Riche was aardig als besluit.

Maar in Juni komt HET feest, heel A.D.O. slaat aan 't fuiven.
De Dierentuin loopt vol, we komen plaats te kort.
Het wordt een jool om jaren aan te kluiven,
We drinken 1e klas rood-groene A.D.O.-port.

Laat dan de muren van louter vreugde trillen,
Dat geestdrift heersche over zulk volhardend spel,
Jullie ziet wat kan bij flink eendrachtig willen,
Hoera, Hoera voor heel dit fijne stel!

VETERAAN.

ADOFans

Een ware stroom van felicitaties kwam bij ons binnen, welke voor ons het bewijs was, dat wij ons in de goede gezindheid van zeer velen buiten onze vereeniging mochten verheugen. Op de gehouden recepties kwamen tal van in het openbare leven vooraanstaande personen ons complimenteeren met het behaalde succes. Het was een plezier te leven en te werken in het A. D. O.-milieu.
Keeren we weer tot het zakelijke terug. De stand der gespeelde promotie-wedstrijden was thans :

A.D.O.	**3**	**3**	**—**	**—**	**6**	**7—2**
A.S.C.	2	—	1	1	1	3—4
D.H.C.	3	—	1	2	1	3—7

A. S. C. is nog een degradatiewedstrijd op het Zuiderpark komen spelen. Het was een slap aftreksel van het eerste A. S. C.-elftal en de overwinning was niet minder voor ons dan 15—0. Alles winnende in de promotie-wedstrijden, is A. D. O. de eerste klasse binnen gestevend. De eindstand luidde :

A.D.O.	**4**	**4**	**0**	**0**	**8**	**22— 2**
D.H.C.	3	0	1	2	1	3— 7
A.S.C.	3	0	1	2	1	3—19

We zijn nogal uitvoerig geweest in het beschrijven van het behalen van ons eerste klasseschap. O.i. kon dat niet anders. Want bij de intrede in de eerste klasse werd voor onze vereeniging een oude periode, die ruim twintig jaar geduurd heeft, uit- en een nieuwe periode, die van het eerste klasseschap, ingeluid.
Laten de voetbalgeslachten, welke in de toekomst de A. D. O.-kleuren moeten verdedigen, een voorbeeld nemen aan hen die het eerste klasseschap tot stand hebben weten te brengen. Het is een geweldig stuk werk geweest. In het seizoen 1926—1927 werd in den N. V. B. gespeeld met 2 en in den H. V. B. met 7 elftallen. Van de H. V. B.-elftallen wisten het 6e en 7e elftal beiden ongeslagen het afdeelingskampioenschap te behalen.

Het 2e elftal, dat in de Reserve 2e klasse A, afdeeling II van den N. V. B. uitkwam, was ook in dit seizoen weer de z.g. eeuwige tweede. Kan ook niet anders. Lees maar : 2de elftal, 2de klasse, afdeeling II. Als je in zoo'n afdeeling no. 1 wordt, druischt het in tegen 't rhythme.
Dat er vóór en na het behalen van het eerste klasseschap ook lustig werd gevoetbald, spreekt vanzelf. 't Zuidersportparkelftal kreeg van een A. D. O.-combinatie, bestaande uit 1ste en 2e elftalspelers een 1—4 nederlaag. Van te

ADOFans

voren was A. D. O. voor de verdere wedstrijden om den N. V. B.-Beker uitgeschakeld. In dit seizoen had A. D. O. het tot de vierde ronde gebracht en moest op 24 April 1927 tegen Stormvogels I spelen. Aangezien echter ook op dien dag de beslissende slag voor het kampioenschap in Dordrecht tegen Merwede geleverd zou worden, trok het 2de elftal naar IJmuiden en leed een 7—2 nederlaag, wat zeer zeker een roemvol einde was.

V. U. C. organiseerde nederlaagwedstrijden, ten einde een bedrag van ƒ 1000 beschikbaar te kunnen stellen voor de slachtoffers van den stormramp die in dat jaar Borculo en omgeving teisterde. Enschedesche Boys. N. A. C., H. B. S., Stormvogels en A. D. O. schreven in. Wij hadden de eer deze ƒ 1000 af te kunnen dragen aan het Ned. Roode Kruis.

Herinneren we nog even aan een tweetal vriendschappelijke wedstrijden tegen Feijenoord en het Rotterdamsche toerelftal, dan meenen we daarmee het belangrijkste gememoreerd te hebben, wat op het groene veld, buiten de competitie, zich heeft afgespeeld.

Dat bij al de te verrichten werkzaamheden het bestuur niet stil gezeten heeft zal ieder wel begrijpen. Uitkijken en dagen tellen, was vooral in de tijden van kampioenskansen en promotiewedstrijden een eerste vereischte. Moeilijk was het in die dagen het scheepje, dat den naam A. D. O. draagt en de rood-groene vlag in top voert, over de woelige competitie- en promotie-golven safe in de haven der eerste klasse te doen belanden. Maar het kwam voor elkaar. Het bestuur in die dagen bestond uit de navolgende leden: Chr. Leurs, voorz., A. G. v. Leersum, 1e secr. L. Nijhuis, 1e penningm., B. P. A. Kloos, 2e secr., J. B. C. Kloos en J. Nijhuis, commissarissen. Eén vacature was er ontstaan door het tusschentijds uittreden van den 2den penningmeester M. v. Donk.

In de jaarvergadering van 16 Aug. 1927 is een kleine mutatie in het bestuur gekomen door het niet verkiezen van J. B. C. Kloos, waarvoor J. Leurs werd gekozen, terwijl in de vacature van 2den penningmeester werd voorzien door benoeming van P. J. de Leeuw.

In de wijze van werken van het secretariaat werd ook eenige wijziging gebracht, welke noodzakelijk was geworden, aangezien er een dergelijke uitgroei van het aantal elftallen had plaats gevonden, dat v. Leersum feitelijk te zwaar belast werd met secretair werk. J. Leurs nam dat gedeelte van het secretariaat wat den H. V. B. aanbelangt van v. Leersum over. Een decentralisatie dus, maar die ten goede is gekomen aan het meer intensieve behartigen van de belangen der geheele vereeniging.

Tot één der voornaamste besluiten, welke het bestuur in deze periode genomen heeft, behoorde ongetwijfeld het engageeren van een trainer. Dank zij de gewaardeerde medewerking van D. H. C. kon voor één avond per week beschikt worden over den toenmaligen D. H. C.-trainer, den heer Smith. Per 17 November 1926 werd voor het eerst geoefend. Het is wel een

ADOFans

merkwaardige samenloop van omstandigheden geweest, dat aan het einde van dit seizoen, de twee ploegen welke door Smith getraind zijn geworden, elkaar moesten bekampen om een plaats in de eerste klasse.
Om meer regel en orde te brengen in den stroom van A. D. O.-aanhangers, namen eenige trouwe A. D. O.-supporters het initiatief een supportersclub op te richten. Zondag 26 September 1926, werd de oprichtingsvergadering gehouden met tot resultaat 27 leden en den naam „Rood-Groen".
Deze supportersclub heeft vooral in de dagen van promotie zeer goed werk gedaan en het is niet het minst aan haar initiatief te danken, dat bij het behalen van het eerste klasseschap den spelers en officials in Den Haag, bij hun terugkomst uit Delft, zoo'n schitterende ontvangst en rijtoer naar den Dierentuin werd aangeboden.
Echter niets bestendigs is er hier op aarde. Reeds een jaar na de oprichting op 23 September 1927 werd het „mortibus" over de supportersclub uitgesproken. „De moor had zijn plicht gedaan, hij ging heen", of wel „sic transit gloria mundi". De diverse bescheiden werden in orde bevonden en het bestuur der supportersclub, bestaande uit de heeren G. Vogel, J. Pleuel Sr., H. Kuijper, W. v. Emmerik en Jac. Mulders, kreeg volledige decharge. Van de overgeschoten gelden werd als aandenken aan het roemruchte jaar der supportersclub een rood-groene vlag gekocht, welke, aangeboden aan A. D. O., bij iederen wedstrijd op een der hoogste punten van ons terrein wappert. De taak der supportersclub Rood-Groen was hiermede afgeloopen.
Als hoogtepunt van ons vereenigingsleven kan zeer zeker genoemd worden het telken jare terugkeerende A. D. O.-feest. Ettelijke jaren geleden begonnen als een gezellig onder-onsje, is het inmiddels uitgedijd tot een feest van zoo'n omvang, dat de groote zaal van den Dierentuin maar nauwelijks in staat is de massa rood-groene feestvierders te kunnen bergen. Men moet zoo'n festijn meegemaakt hebben, om te kunnen oordeelen over de wijze waarop er door onze menschen ook nog iets anders gedaan kan worden dan voetballen of er naar te kijken. Alles is er op gericht aan deze groote schare iets moois en aangenaams te genieten te geven en tevens de banden die den A. D. O.-aanhang bindt, steeds hechter en solider te doen worden. De jaarfeesten van A. D. O., wij kunnen ze onmogelijk meer missen, het zijn even zoovele hoogtijdagen in de geschiedeniis van A. D. O.

A. D. O. IN DE EERSTE KLASSE

1927 – 1928 In dit seizoen zou voor het eerst gespeeld worden in de allerhoogste sfeer van den Nederlandschen Voetbalbond. Het kon niet anders dan dat wij roemruchte namen van even roemruchte vereenigingen tegen moesten komen bij onze intrede in de zoo fel begeerde eerste klasse. Wij werden ingedeeld in Afdeeling II der Westelijke 1e klasse.

ADOFans

Een gerenommeerd ploegje tegenstanders zouden wij daar ontmoeten, waartegen wij ons eerste klasseschap moesten verdedigen. Want dat zou het worden. Verdedigen van ons nieuw verworven bezit. Hoogere verlangens bestonden er niet, dan op een behoorlijke manier van de onderste plaats af te blijven. En het is gelukt. Ernstig heeft voor ons in in dit seizoen de onderste plaats niet gedreigd. Bij het eindigen van het seizoen 1927—1928 werd de vierde plaats van bovenaf door ons ingenomen. Een prestatie, die waarachtig

FEIJENOORD—A. D. O. 3—0 (12 Februari 1928)

Quax maakt een hoogen bal onschadelijk.

nog niet zoo slecht was, in aanmerking genomen, dat wij in de tweede helft van het onderhavige seizoen veel met spelerspech te kampen hadden. De laatste wedstrijden moesten door ons gespeeld worden met 4 á 5 invallers. Hier de eindstand :

Feijenoord . .	18	13	3	2	29	55—20
Sparta . . .	18	8	5	5	21	38—29
Blauw-Wit . .	18	8	3	7	19	35—35
A. D. O. . .	**18**	**7**	**4**	**7**	**18**	**46—49**
Z. F. C. . . .	18	8	1	9	17	45—42
H. F. C. . . .	18	6	5	7	17	31—34
't Gooi . . .	18	6	4	8	16	38—33
H. V. V. . . .	18	6	3	9	15	32—48
Stormvogels .	18	6	3	9	15	27—45
De Spartaan .	18	4	5	9	13	24—36

ADOFans

Van onze andere elftallen kan vrijwel niets dan goeds gezegd worden. Niet minder dan vier kampioenen waren er. Het tweede elftal had gebroken met de traditie van eeuwige tweede te zijn en verzamelde in 14 wedstrijden niet minder dan 25 punten. Eén wedstrijd verloren en één gelijk. Toch kon in de promotiewedstrijden voor de 1ste klasse Reserve niet van V. O. C. II gewonnen worden, zoodat voor de zooveelste maal een promotie aan onze 2de elftallers voorbij ging.
Het derde elftal heeft in dit seizoen een top-prestatie geleverd. Reeds einde December 1928, dus midden in het seizoen, was dit pittige elftal ongeslagen kampioen. Met dit kampioenschap ging ons 3de elftal over naar de 3de klasse Reserve van den N. V. B., waardoor wij dus in het komende seizoen met 3 elftallen in den N. V. B. zouden uitkomen.
Ons vijfde en achtste mochten eveneens den roem smaken van kampioen geworden te zijn.

Het 2e elftal kampioen 1926—1927 en 1928—1929.
J. Kloos, J. Valk, N. Walther, B. Siemer; J. Dorlas, F. Kerkvliet; F. de Roo, A. Schuring, Van Osch, J. v. d. Graaf, J. Gijtenbeek.

Het seizoen 1927—1928 was dus wel een vruchtbaar jaar voor onze vereeniging.
Deze successen zijn niet van zelf gekomen. Voor een groot gedeelte kunnen

ADOFans

wij dit resultaat boeken als zijnde het gevolg van een besluit van ons bestuur om een trainer aan te stellen. Per Februari 1928 kwam in onzen dienst de Engelschman John Donaghy, een broer van den bekenden trainer van Sparta. Ongetwijfeld hebben onze spelers rijkelijk geprofiteerd van de wijze lessen door hem gegeven, wat niet na kon laten vorengenoemde gunstige resultaten met zich te brengen.

Het 3e elftal dat er in slaagde naar den N. V. B. te promoveeren.
J. v. Boheemen, W. de Zoete, L. v. Leersum, P. v. Roosendaal, L. Schaap, P. Wildschut, J. Warburton, P. Slegtenhorst, G. K. v. Voorthuisen, J. Dorlas, J. v. Leersum Sr.

Evenals vorige jaren bleef het voetballen zich niet alleen bepalen tot het spelen van competitie-wedstrijden. Voor het eerst in het bestaan van A. D. O. werd tegen een Engelsche amateurclub gespeeld, n.l. Wimbledon F. C. Op 1sten Paaschdag geviel dit en het resultaat was 2—2. Ons eerste elftal was, door ziekte van enkele onzer spelers en doordat het 2e elftal een promotie-wedstrijd moest spelen tegen V. O. C II versterkt met twee V. U. C.-spelers, n.l. v. d. Zalm en v. Gelder.

Tevens werd van de in ons land gespeelde Olympische wedstrijden geprofiteerd door het spelen tegen het Mexicaansche elftal. Deze dag kenmerkte zich door een buitengewone hitte. Zelfs de gebruinde Mexicanen hadden er last van. Nog steeds hadden we te kampen met ziekte van eenige onzer 1ste elftallers, wat reden was om versterking in te roepen van den V. U. C.-speler v. d. Zalm en de twee H. B. S.-ers v. Kesteren en v. Rossum. Toch, ondanks de geweldige hitte, was het een mooie wedstrijd, welke door ons gewonnen werd met 4—3. Als herinnering aan dezen

ADOFans

pleizierig gespeelden wedstrijd, kregen de Mexicanen onze mascotte mee naar Mexico.

Iets nieuws voor den Haag was, na afloop van het competitie-seizoen, het spelen om de suprematie der Residentie. De vier plaatselijke eerste klassers, H. V. V., H. B. S., V. U. C. en A. D. O. hebben om die eer gekampt en het resultaat was dat H. B. S. als no. 1 eindigde, terwijl wij onderaan kwamen.

'T GOOI—A. D. O. 3—4 (11 September 1927)

W. Tap bedreigt de Hilversumsche veste.

Te Tilburg hadden in dit jaar wederom de Heidsieck-Monopole-bekerwedstrijden plaats en weer behoorden wij tot de gegadigden. Onze spelers hebben in deze wedstrijden behoorlijk partij gegeven en wel zoo, dat op een haar na de bekende beker weer mee naar het Haagje genomen was. In de finale werd, na verlenging, van Helmond met 2—1 verloren.

Aan diverse seriewedstrijden werd deelgenomen met verschillende onzer lagere elftallen, met afwisselend succes. Alles te memoreeren is niet wel doenlijk. Alleen kunnen we constateeren, dat ook het seizoen 1927—1928 voor A. D. O. een rijke periode is geweest. Echter alle rijkdom is betrekkelijk en ook wij maken daarop geen uitzondering. Wij moesten n.l. in dit jaar van één onzer meestgetrouwe spelers, die jarenlang de rood-groene kleuren verdedigd heeft, als actief speler afscheid nemen. B. Philipsen, jaren aaneen eerste elftalspeler, met een gerenommeerde reputatie als links-half, hing, om een geijkten term te gebruiken, zijn voetbalschoenen aan de wilgen. A. D. O. heeft veel aan dezen stillen, stoeren werker te danken. Mede in dit verband willen wij noemen het als 1ste elftaller eindigen van Jan de Jong. Alles te noemen wat ook hij voor A. D. O. gedaan heeft is, evenals van Bernard, niet te doen. Jarenlang is hij de rotsvaste links-back geweest, waar hij met z'n stevige body, als waardig partner van Theo van Es,

ADOFans

SPARTAAN—A. D. O. 3—3 (16 October 1927)

Spelmoment.

J. v. Soldt scoort kort voor tijd den gelijkmaker.

Foto Revue der Sporten

ADOFans

een voortdurend struikelblok was voor de tegenpartij. Jan speelt nog wel met de veteranen mee en eens zelfs heeft hij met een merkwaardig groote pet op, tusschen de doelpalen gestaan.

Als wij dit schrijven zitten zoowel Bernard als Jan in de elftalcommissie. Wel een bewijs van appreciatie.

De jaarvergadering, gehouden per 23 Juli 1928, bracht als nieuwen 1sten penningmeester naar voren P. de Leeuw, door bedanken van L. Nijhuis, terwijl H. Borsboom in de vacature van 2den penningmeester gekozen werd. Het bestuur zag er na deze verkiezing als volgt uit: Chr. Leurs, 1e voorz., A. G. van Leersum, 1e secr., P. de Leeuw, 1e penningm., J. Leurs, 2e secr., H. Borsboom, 2e penningm., B. P. A. Kloos en J. Nijhuis commissarissen.

Een niet onbelangrijk besluit, dat genomen werd op één onzer ledenvergaderingen van dit jaar, was het aanstellen van een accountant.

John Donaghy, onze populaire trainer.

Ook in dit seizoen hebben wij meermalen spelers afgestaan aan vertegenwoordigende elftallen en meer in het bijzonder aan het Nederlandsche elftal.

W. Tap als de meest bekende A. D. O.-figuur van internationale beteekenis moest in het seizoen 1927—1928 weer eenige malen getuigenis afleggen van zijn voetbal-kunnen.

In het H. V. B.-elftal werden twee onzer leden gekozen, n.l. F. de Roo en de aanvoerder onzer veteranen Koos v. Leersum.

1928 – 1929

Alvorens het officiëele voetballen in dit seizoen begon, werd door ons deelgenomen aan de Zilveren Bal-wedstrijden. In dit Spangensche tournooi werd op het nippertje gewonnen met 1—0 van Sparta. De tweede ronde bracht ons tegen H. B. S. in het veld, maar wij konden het niet verder brengen dan een 0—1 nederlaag, aldus uitgeschakeld zijnde van verdere deelname.

Bij de indeeling voor de competitiewedstrijden zagen wij ons ondergebracht in Afdeeling I. Een afdeeling waar „muziek" in zou blijken te zitten.

ADOFans

Het 2e en 3de elftal werden beide ingedeeld in Afd. II, resp. in de Res. 2e klas A en Res. 3e klas A., terwijl onze overige 6 elftallen hun resp. plaatsen in de regionen van den Haagschen Voetbalbond zouden bezetten. Met niet minder dan 9 actieve elftallen werd het nieuwe seizoen begonnen. Hierbij rekenen wij natuurlijk niet de veteranen, die bij iederen wedstrijd met een andere actieve ploeg verschijnen, al laat de „verjonging" daar wel eens wat te wenschen over.

In de annalen van de Hollandsche voetbalgeschiedenis, zal het seizoen 1928—1929 opgeschreven worden als te zijn het ijsseizoen. Wat al stagnatie is uit die langdurige vorstperiode niet voortgekomen. Zelfs zoo erg, dat de N. V. B. aan het einde van het seizoen de in aanmerking komende vereenigingen vroeg om zich bereid te verklaren op verschillende feestdagen kampioenswedstrijden te willen spelen. Ook wij kregen een dergelijke vraag te beantwoorden, waarmee feitelijk de positie van ons eerste elftal geteekend is. We waren namelijk geweldig in de running en het einde van het seizoen liet een standennoteering zien van 1 punt verschil met de kampioensploeg Sparta. Het heeft er dus wel gespannen. De eindstand was aldus :

Sparta . . .	18	11	3	4	25	57—32
A.D.O. . . .	**18**	**11**	**2**	**5**	**24**	**46—30**
R.C.H. . . .	18	10	1	7	21	40—41
H.F.C. . . .	18	8	4	6	20	42—33
V.U.C. . . .	18	8	4	6	20	51—47
H.-D.V.S. . .	18	8	4	6	20	47—48
Hilversum . .	18	8	2	8	18	44—48
Ajax	18	6	2	10	14	36—39
Stormvogels .	18	4	2	12	10	28—42
U.V.V. . . .	18	3	2	13	8	36—67

Ons tweede elftal werd, evenals het jaar daarvoor, wederom kampioen van zijn afdeeling, maar kon het in de promotiewedstrijden niet bolwerken.

Van de overige elftallen willen we nog herinneren aan het kampioenschap van ons 9de elftal, dat op buitengewoon fraaie wijze tot stand kwam. Ongeslagen met 113 doelpunten vóór en 18 tegen is een prestatie die respect afdwingt.

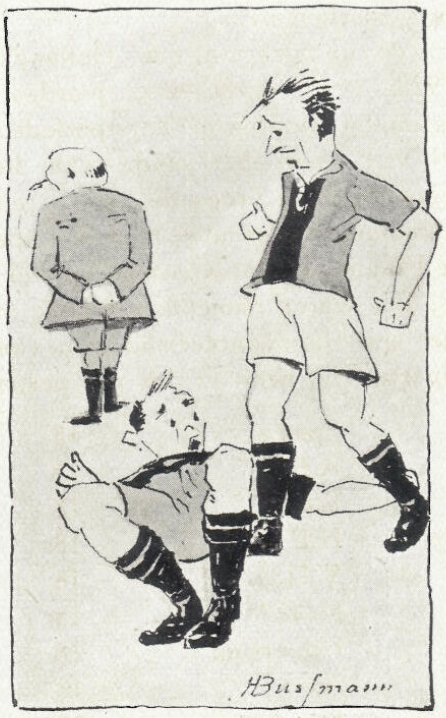
Daar tegenover nam het 8e elftal de meest ongunstige positie in die maar te bedenken is. Ze hingen namelijk geheid onderaan. 1 wedstrijd gewonnen en 13 verloren, welke 2 punten nog teloor gingen door niet opkomen bij een wedstrijd.

Mede een aanwinst voor ons terreinencomplex was de bouw eener overdekte tribune, welke aan plm. 1000 menschen plaats biedt. Eveneens was vooruitgang merkbaar voor trainingsmogelijkheden, toen eenige hooge

ADOFans

lichtmasten op een bepaald gedeelte van onze terreinen werden opgesteld, welke, voorzien van sterke lampen, de oefening des wintersavonds in belangrijke mate in de hand werkt.

Een zeer belangrijk verlies leden wij door het vertrekken van den heer Mr. P. Droogleever Fortuyn uit onze Residentie naar Rotterdam, alwaar de heer Droogleever Fortuyn, zooals algemeen bekend kan worden geacht, tot burgemeester benoemd werd. Onze vereeniging heeft zeer prettige en aangename herinneringen aan den heer Droogleever Fortuyn, herinneringen, die tot in lengte van dagen bewaard zullen blijven.

HIJ ZIET NIKS

Van de besluiten, welke genomen zijn op onze vergaderingen, behoort zeer zeker het opnieuw aangaan van een contract met de Vereeniging „Zuidersportpark" voor het opnieuw inhuren van onze velden, wel tot één der voornaamste. Na de draineering van het eerste speelveld, mitsgaders de reeds vermelde plaatsing eener overdekte tribune, mag onze terreininrichting zeer zeker tot de beste gerekend worden van Den Haag. Een toestand, waarin A. D. O. niet meer het Zuiderpark zou bespelen is voor ons niet meer denkbaar. Dat neemt niet weg, dat het hernieuwde afsluiten van ons huurcontract met het Zuiderparkbestuur op groote financieele offers is gebaseerd.

Mede in verband met het aanstellen van een accountant en eenige andere wijzigingen in den bestuursvorm onzer vereeniging werd het noodig de Statuten en het Huishoudelijk Reglement te herzien. Deze statuten- en reglementswijziging werd voorbereid door een commissie bestaande uit de leden N. D. v. Donk, H. Borsboom en M. Ploeg.

200 jaar v. Christus : de Batavieren komen in ons land. 1928 jaar, 4 maanden en 24 dagen na Christus : de West-Hammers voetballen op het A. D. O.-veld. 'n Pracht van een wedstrijd, gewonnen met 2—1. De eenigste nederlaag hier in Holland aan deze Londensche Prof-club toegebracht.

Dat ook na afloop van het seizoen 1928—1929 weer naar Tilburg getrokken

ADOFans

zou worden ten einde die beroemde flesschen wijn te veroveren welke inhaerent zijn aan den Heidsieck-Monopole-beker, spreekt van zelf. Resultaat was een 2—0 nederlaag tegen Eindhoven, ergo bleef de wijnfuif in petto tot een volgenden keer.
Na eenige propaganda gelukte het aan een groepje onzer leden een cricketclub op te richten. Dat er ook met deze sport wel wat onder onze

A. D. O.—H. B. S. 0—1 (Zilveren Bal-wedstrijden 1928)

Revue der Sporten G. Tap ontfutselt H. Denis den bal.

jongens te beginnen is, bleek uit eenige wedstrijden, tegen andere cricket-ploegen van ongeveer hetzelfde kaliber werden gespeeld. Deze poging om te leeren cricketten moet toegejuicht worden en is ons cricket-team te beschouwen als een nieuwe loot aan den kwart eeuw ouden A. D. O.-stam.
Nog eenige persoonlijke feiten, nauw verbonden met de geschiedenis van A. D. O., mogen niet onvermeld blijven.
Wim Tap speelde in Juni 1929 zijn 25sten interlandwedstrijd met het Nederlandsche elftal. Dit zeldzaam voorkomende jubileum was aanleiding voor het A. D. O.-bestuur om Wim op bescheiden wijze te huldigen. Een huldiging waar zeer zeker aanleiding toe was. In A. D. O. heeft persoons-verheerlijking nooit op de eerste plaats gestaan, maar dit jubileum mochten ook wij niet onopgemerkt voorbij laten gaan en onze praeses Leurs heeft met de waardeerende woorden, bij de huldiging aan het adres van Wim geuit, zeer zeker in den geest van heel A. D. O. gesproken.

ADOFans

Getuigende van onze positie in de voetballende gemeenschap, is wel de verkiezing van vier onzer eerste elftalspelers geweest in het Westelijk elftal, dat op 1sten Kerstdag 1928 tegen Feijenoord een oefenwedstrijd speelde. Respectievelijk waren daarin gekozen W. Tap, G. Tap, A. v. Eembergen en H. Breitner, terwijl C. Quax als reserve-doelman aangewezen was.
W. Tap en z'n broer G. Tap gingen aan het einde van 1928 mee naar Italië, terwijl H. Breitner en C. Quax in den zomer van 1929 op Houtrust met de Zwaluwen mee tegen de Roode Duivels speelden, voor welken wedstrijd Th. van Es en broer v. Osch reserves waren.
De stedenwedstrijd Brussel—Den Haag bracht niet minder dan vijf A. D. O.-spelers in het veld, t.w.: Th. v. Es, C. Quax, H. Breitner, H. v. d. Meer en A. v. Eembergen, terwijl G. Tap als reserve meeging.
Bovenstaande staaltjes van vertegenwoordiging in diverse keurelftallen spreken voor zich zelf.
Ook in den zomer van 1929 vonden weer de traditioneel geworden veteranen-nederlaagwedstrijden plaats, waarmede onze oudjes getuigenis aflegden van een pleizierig clubleven en een prijzenswaardig initiatief. De meeste veteranenploegen uit Den Haag schrijven op deze wedstrijden in en het behoort zeer zeker tot de aangename genoegens der zomeravonden, onze grijsbehaarde-dikbuikige-leden-op-leeftijd achter het bruine monster aan te zien loopen. Wel doordacht wordt een bal gemist en met het schoonst gracieuslijk gebaar de origineelste kansen om hals gebracht. Ga zoo door veteranen.
Al met al vormt het seizoen 1928—1929 een paar schoone bladzijden in de geschiedenis van A. D. O.

DE A.D.O. VETERANEN VALLEN AAN

ADOFans

Dat ook A. D. O. deelnam aan de jubileumwedstrijden ter eere van het 40-jarig bestaan van den K. N. V. B., behoeft geen betoog. Als eerste tegenstander ontvingen wij Friesland, dat met een 10—2 nederlaag naar Leeuwarden terug kon keeren. In de volgende ronde moest tegen Excelsior gekampt worden, waarvan verloren werd met 4—3, aldus uitgeschakeld zijnde van dit jubileumtournooi.

BESLUIT.

Tot hiertoe kan onze geschiedenis gaan. We zijn aan het einde van de eerste 25 jaar. Het was aardig de geschiedenis van A. D. O. te boekstaven en wij hopen, dat het werk, wat hiervoor geleverd is, niet tevergeefs zal zijn. De meest o.i. belangrijke gebeurtenissen hebben wij gememoreerd, gebeurtenissen, die invloed hebben gehad op het wèl en weê van onze vereeniging. Van een simpel jongensclubje is A. D. O. uitgegroeid tot een groote vereeniging, die midden in het volle leven staat. Van zelf is dat niet geschied. Daar zijn menschen gekomen en gegaan, daar is opgebouwd met de eene en in onwetendheid weer afgebroken met de andere hand. Daar zijn figuren geweest met een heilig vuur bezield, die in een razenden stormloop alle hindernissen wilden nemen, niet vermoedende, dat in den loop der dingen een logische kant zit. Ook zijn er geweest die tegen de steeds groeiende taak, welke zij op zich namen, niet opgewassen waren. Zij verdwenen, na toch op hun beurt gebouwd te hebben aan ons aller veste, welke den rood-groenen wimpel aan den vlaggestok draagt. Er zijn er geweest, die hun simpele kracht met volle overgave gegeven hebben, naast hen die veel konden geven, maar den vorm niet konden vinden waarin dat moest geschieden. Tegenover wat kleine antipathie, welke iedere voorwaarts strevende onverbiddelijk op zijn weg ontmoet, hebben wij de vreugde gesmaakt van de gulpende sympathie, ons met volle bekers aangereikt. Het klein- en groot-menschelijke is ons niet voorbijgegaan. En wij zijn daar blij om. Geen zoet der overwinning zonder tegenstand. Het is inderdaad waar, dat men dan pas iets naar juiste waarde leert schatten, wanneer men er voor gestreden heeft. Van hoog geplaatsten op de maatschappelijke ladder mochten wij waardeering ontvangen, van den eenvoudigen van geest hebben wij gekregen de spontane kameraadschap.

Zoo hebben wij van alle kanten gekregen dat, wat voor ons noodig is geweest om te slagen. Aan hen allen onzen besten dank.

ADOFans

DE VETERANEN
(SIC TRANSIT GLORIA MUNDI).

De roemruchte garde. Wat al humor wordt er niet getapt over hen, die meestentijds vroeger als cracks hun vereeniging de beste diensten bewezen hebben. Die nu als eerwaardige huisvaders met vrouw en kinderen naar het voetbalveld trekken, de oudste zoon vol trots het koffertje van Pa dragend. Maar uit diezelfde veteranen komen voort diverse bestuurders, commissieleden, kortom, zij die door hun meerderen ouderdom en dus grootere wijsheid geroepen worden hun vereeniging te dienen en te leiden.
Doch evengoed wordt, wanneer zij nog eens voetballen, met entrain (voor zoover als tenminste hun lichamelijke proporties dit toelaten) gespeeld.

Onze Veteranen in het bezit van den K. E. V. E. A.-Beker.

Onze veteranen zijn aangesloten bij de K. E. V. E. A., een lichaam, dat o.m. de belangen der Haagsche veteranen behartigt en de onderlinge wedstrijden regelt. Eens per jaar wordt in een competitie de z.g. K. E. V. E. A.-Beker verspeeld, wat meermalen interessante wedstrijden meebrengt.
Ook de A. D. O.-veteranen zijn al eens, getuige bijgaande foto, de gelukkige winnaars van dezen beker geweest.

ADOFans

Een enkele maal wordt wel eens „ter opluistering" gevoetbald. Wat wil zeggen, dat, wanneer een wedstrijd van het eerste elftal aan de orde is, uit of thuis, en de betrokken tegenstander bezit een veteranen-elftal, het wel gebeurt, dat door de veteranen, ten aanschouwe van het reeds vroegtijdig komende publiek, een partijtje veteranenvoetbal wordt gespeeld.
Over het algemeen hebben we wel den indruk dat deze goedbedoelde voetballerij bij het publiek „getapt" is. Lollige opmerkingen worden gelanceerd en het heeft ongetwijfeld deze gunstige zijde, dat de stemming van het publiek in een vroolijke richting „georiënteerd" wordt.
Ook maken onze veteranen nog wel eens een buitenstadsche trip. Vooral het Rotterdamsche Neptunus kan meestal met het organiseeren van zijn bekende veteranen-seriewedstrijden op de A. D. O.-veteranen rekenen.
Sedert eenige jaren organiseeren de A. D. O.-veteranen zomeravond-nederlaag-wedstrijden, welke zich in een vrij groote mate van populariteit mogen verheugen.
Al met al vormt ook de oudjesbrigade een onmisbaar onderdeel van onze vereeniging.

ADOFans

ONZE JUNIORES

De geschiedenis van A. D. O. zou niet volledig zijn, wanneer ook de jeugd er niet in voorkwam. Het is niet onze bedoeling hier een volledig overzicht te geven van de verrichtingen etc. onzer respectievelijke juniores, want dat zou ons hier te ver voeren. En te meer doen we dat niet, omdat de adspirantenafdeeling nu eenmaal een secundair onderdeel der vereeniging uitmaakt.

Onze Adspiranten vóór het vertrek naar Amsterdam.

Dat laatste houdt natuurlijk niet in dat in onze vereeniging aan de juniores niet de noodige aandacht wordt besteed. Integendeel, de leiders van A. D. O. zijn wel terdege doordrongen van het begrip „geef ons de jeugd en we hebben de toekomst", naar welk begrip dan ook steeds en in alle opzichten wordt gehandeld.

Zorgvuldig wordt er gewogen wie te licht en ook wie te zwaar bevonden wordt. De jongens staan voortdurend onder toezicht van onzen trainer en van zelf sprekend vloeit daar selectie uit voort. Ongewenschte elementen worden verwijderd, wat niet anders dan ten goede kan komen aan het totale gehalte. Discipline wordt hen bijgebracht en gehoorzaamheid aan hun leiders. De commissie, die deze jeugdelingen leidt, heeft wel een zware, doch desniettemin dankbare taak. En zooals we nu reeds in ons eerste elftal, adspiranten van eenige jaren geleden tegen komen, en zelfs één hunner, met name Breitner, het tot internationaal heeft gebracht, kan, wanneer als tot dusverre de adspirantenopvoeding de voortdurende aandacht blijft houden, onze vereeniging in het bijzonder en het voetbalspel in het algemeen er niet anders dan wel bij varen.

ADOFans

SAMENGEVOEGD OVERZICHT VAN DE RESULTATEN DOOR HET 1E ELFTAL IN 25 JAREN IN COMPETITIEVERBAND BEHAALD

Seizoen	UITGEKOMEN IN:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor tegen	Punten	
1905—'06	3e Klasse H. V. B. . .	8	3	—	5	26—40	6	
1906—'07	—	—	—	—	—	—	—	
1907—'08	3e Klasse H. V. B. . .	11	7	2	2	31—20	16	Kampioen.
1908—'09	3e „ „ . .	12	11	1	—	97 12	23	Kampioen.
1909—'10	1e „ „ . .	11	6	2	3	28—27	14	Kampioen.
1910—'11	1e „ „ . .	14	8	4	2	49—18	20	
1911—'12	1e „ „ . .	12	6	5	1	30—13	17	
1912—'13	1e „ „ . .	12	9	1	2	25—11	19	Kampioen.
1913—'14	3e „ N. V B. . .	12	10	1	1	39—8	21	Kampioen.
	Kampioenscompetitie . .	6	3	1	2	9—9	7	
	Promotiecompetitie. . .	3	—	—	3	2—5	—	
1914—'15	3e Klasse N. V. B. . .	10	5	1	4	21—16	11	
1915—'16	3e „ „ . .	8	2	2	4	11—12	6	
1916—'17	3e „ „ . .	12	5	4	3	24—21	14	
1917—'18	3e „ „ . .	14	8	2	4	28—24	18	
1918—'19	3e „ „ . .	10	8	1	1	28—8	17	Kampioen.
	Promotiecompetitie . .	3	—	3	—	3—3	3	
1919—'20	2e Klasse N. V. B. . .	18	11	4	3	34—15	26	Kampioen.
1920—'21	Overgangsklasse . . .	22	6	8	8	24—27	20	
1921—'22	„	22	6	9	7	32- 35	21	
1922 '23	„	22	7	2	13	35—45	16	Gedegradeerd.
1923—'24	2e Klasse N. V. B. . .	18	13	3	2	43—27	29	Kampioen.
	Promotiecompetitie. . .	4	–	3	1	6—7	3	
1924—'25	2e Klasse N. V. B. . .	18	15	1	2	42—15	31	Kampioen.
	Promotiecompetitie. . .	6	3	1	2	8—8	7	
1925—'26	2e Klasse N. V. B. . .	18	13	1	4	62—27	27	
1926—'27	2e „ „ . .	18	15	—	3	71—24	30	Kampioen.
	Promotiecompetitie. . .	4	4	—	—	22—2	8	
1927—'28	1e Klasse N. V. B. . .	18	7	4	7	46—49	18	
1928—'29	1e „ „ . .	18	11	2	5	46—30	24	
1929—'30	1e „ „ . .	10	5	4	1	28—18	14	
	Totaalcijfers	374	207	72	95	950—570	486	
	Algemeen gemiddelde: 1.29							

ADOFans

ONZE INTERNATIONALS

W. TAP.

C. QUAX.

G. TAP.

H. BREITNER.

ADOFans

1. J. Rooymans †, 2. Th. v. Es, 3. C. Wezenberg, 4. W. de Zwart,
5. H. de Vries, 6. N. Roest, 7. J. v. Gulik, 8. R. Buitelaar,
9. J. Kloos, 10. V. Otto.

ADOFans

11. J. v. Leersum Sr., 12. L. Nijhuis, 13. Piet Hein, 14. F. Boer, 15. J. Winterkamp, 16. B. Philipsen, 17. Max van Vriesland, 18. P. Winterkamp, 19. P. v. Roosendaal, 20. J. de Jong, 21. S. Rietveld.

ADOFans

BIJ DE FOTO'S OP BLZ. 94 EN 95

1. J. ROOYMANS behoorde tot één der oprichters van A. D. O. Hij heeft eenigen tijd actief gespeeld, maar is op jongen leeftijd overleden. Ofschoon dus zijn werken voor A. D. O. niet anders dan weinig kon zijn, heeft hij desniettemin aanspraak op onze volle erkentelijkheid en zal zijn nagedachtenis bij ons voort blijven leven.
2. Th. v. ES is sinds ettelijke jaren één onzer beste spelers van het eerste elftal, en ondanks de ruim drie kruisjes die hij achter z'n rug heeft, behoort hij nog steeds tot hen die mede de steunpilaren van ons eerste elftal uitmaken.
3. C. WEZENBERG. Reeds vele jaren van het voetbaltooneel verdwenen, behoort mede tot de oprichters onzer vereeniging. Eveneens bestuurder geweest en elftalspeler. Een bescheiden figuur, die evenwel zeer veel goeds voor A. D. O. gedaan heeft.
4. W. DE ZWART. Een naam, waaraan nog de herinnering bij ouderen van A. D. O. vastzit als van een spil die de kunst van het tegenstanders passeeren verstond als een goochelaar. Om drie tegenstanders te passeeren had hij niet meer grond noodig dan één vierkante meter. Is ook penningmeester geweest en was een specialist in het oplossen van moeilijke finantieele problemen.
5. H. DE VRIES is wel één der getuigenissen van den waren A. D. O.-geest. Een paar jaren na de oprichting van A. D. O. lid geworden, heeft hij vele jaren gespeeld, zoowel in het tweede als eerste elftal en is na zijn afscheid als actief speler nog steeds een trouwe A. D. O.-aanhanger en volgt met groote belangstelling de verrichtingen van hoogere en lagere elftallen.
6. C. ROEST. Een typische figuur in A. D. O. geweest. Zelf kon hij, door een lichaamsgebrek, niet mee voetballen, maar in zijn rijperen jeugdtijd ging heel zijn sympathie uit naar onze vereeniging, een sympathie die zich uitte in het jaren aaneen voeren van het secretariaat. Ook hij heeft bouwstoffen aangedragen die er toe geleid hebben dat A. D. O. groot geworden is.
7. J. v. GULIK. Jan behoort eveneens tot het oprichtersgilde. 't Kon ook moeilijk anders, want z'n vader exploiteerde vlak bij het eerste A. D. O.-terrein (n.l. het Kerkplein of (en) de Drie Hoekjes) het café 't Hof van Berlijn, waar A. D. O. kon vergaderen. Jan was dus steeds van de partij en..... heden ten dage nog als doelverdediger bij de veteranen.
8. R. BUITELAAR heeft zich als speler en als bestuurder voor onze vereeniging zeer verdienstelijk gemaakt. Op 't groene veld lag hoofdzakelijk zijn waarde in 't spil spelen. Hij behoort mede tot wat men noemt de oudere garde van A. D. O. Wij weten dat hij immer met groote belangstelling de verrichtingen van A. D. O. volgt.
9. J. KLOOS, eveneens nog behoorende tot onze actieve spelers, heeft een waardigen staat van dienst achter den rug. Jaren na jaren speelde Joop zijn partij voetbal en mocht als aanvoerder van ons eerste elftal het genoegen smaken zijn ploeg naar de eerste klas te leiden. Ook als bestuurder heeft hij voor A. D. O. goede dingen gedaan. Hij behoort zeer zeker ook in deze portrettengalerij thuis.
10. VINCENT OTTO. Noch voetballer, noch bestuurder van professie, is Vincent Otto toch voor A. D. O. van niet te onderschatten beteekenis geweest. Vooral kwamen zijn organiseerende talenten uit bij het maken van buitenlandsche toeren. Onder zijn auspiciën vond in 1921 de toer naar Duitschland plaats.
11. J. v. LEERSUM Sr. Koos voetbalt nog immer en speelt een stugge spilpartij. In hart en nieren A. D. O.'er en broer van onzen scribus. Beenen vol litteekens opgedaan in eindelooze serie's wedstrijden, waar zijn vereeniging A. D. O. bij betrokken was. Het rastype van een echten clubman en aanvoerder der veteranen. Is bovendien supporter van het Nederlandsche elftal op zijn buitenlandsche escapades.

ADOFans

12. L. NIJHUIS. Door de heele geschiedenis van A. D. O. heen kom je den naam L. Nijhuis tegen. Niet alleen als voetballer, maar ook als bestuurder heeft Leen aan onze vereeniging groote diensten bewezen. Hij is jaren aaneen één der steunpilaren onzer vereeniging geweest, zoowel op het groene veld als achter de bestuurstafel.

13. P. HEIN nam destijds ongeveer de positie bij het eerste elftal in die de laatste jaren Wim Tap inneemt. Als voorhoedespeler was hij vooral gevreesd bij de tegenstanders om zijn geweldig harde schoten en het moet geen lolletje geweest zijn om keeper te spelen, wanneer Piet Hein begon met zijn enorme kogels af te zenden. In zijn tijd heeft hij heel wat doelpunten voor zijn rekening genomen.

14. F. BOER. Eenigen tijd penningmeester geweest van A. D. O., ontleent vooral zijn beteekenis voor onze vereeniging hieraan, dat hij in finantieel moeilijke tijden, de vereeniging op belanglooze wijze wist te helpen. F. Boer heeft zich daardoor een eereplaats in de A. D. O.-rijen verworven.

15. J. WINTERKAMP. Onze snelle ex-linksbuiten met zijn gevaarlijke rennen en voorzetten. Heeft jaren voor het eerste elftal gespeeld. Ook is hij als penningmeester werkzaam geweest en kan bogen op zeer verdienstelijke prestaties in onze vereeniging.

16. B. PHILIPSEN. Zeer zeker één der beste linksche kanthalfs in zijn tijd van Nederland. Een bescheiden figuur, die evenwel op het groene veld in alle opzichten z'n mannetje stond. Kon met het grootste gemak een bal van de linkshalfplaats naar den rechtsbuiten trappen. Heeft ook nog de glorie van het eerste klasseschap meegemaakt. Tegenwoordig een waardig lid der Elftalcommissie.

17. MAX. VAN VRIESLAND. Woont sinds lange jaren in Oost-Indië. Behoort tot de oprichters van onze vereeniging. Hij leeft nog intens met A. D. O. mee en z'n grootste pleizier zou zijn als wij het eens tot een kampioenschap zouden brengen. Eenige maanden geleden is, zooals hij ons schreef, het been waarmee hij verscheidene doelpunten maakte, geamputeerd. Wij verheugen ons er over dat Van Vriesland deze amputatie goed doorgemaakt heeft en hopen verzekerd te mogen blijven van zijn doorloopende interesse voor ons.

18. P. WINTERKAMP. Een broer van J. Winterkamp; heeft zich in onze vereeniging buitengewoon verdienstelijk gemaakt als elftalcommissielid. Ieder, die eenig begrip heeft van het werk wat een lid der elftalcommissie eener groote vereeniging heeft te doen, kan niet anders dan lof hebben voor de wijze, waarop P. Winterkamp deze moeilijke taak heeft verricht.

19. P. v. ROOSENDAAL. Nog steeds veteraanspeler, met een reputatie van vroeger als doorzetter, die met zijn stevige body v.n.l. als midvoor, heel wat doelpuntjes op z'n naam heeft staan. Bestuurder en elftalcommissielid geweest. Iemand die in alle opzichten zich gegeven heeft om A. D. O. groot te maken. Met bovendien een zeldzame reputatie als tafelgenoot.

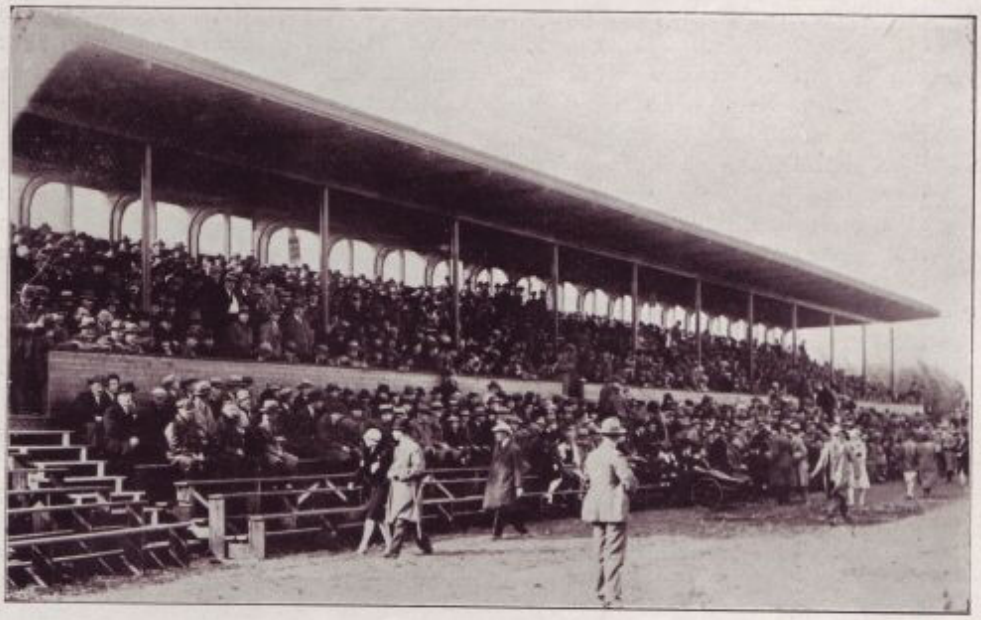
20. J. DE JONG. Eenige jaren geleden nog de stevige linksback en partner van Th. v. Es. Sloeg met het grootste gemak twee, drie tegenstanders tegelijk van zich af. Heeft heel wat „sturm und drang"-periodes meegemaakt en beweegt zich thans op het meer vriendschappelijke gebied der veteranenwedstrijden. Is een verdienstelijk elftalcommissielid.

21. S. RIETVELD. In de beginjaren van A. D. O. is Rietveld een belangrijke figuur voor ons geweest. Bij schier elke vereeniging doen zich finantieele vraagstukken voor, waar dikwijls bij gebrek aan „mozes en de profeten", op de één of andere manier een oplossing voor gevonden moet worden. Simon was in de vroegere jaren voor A. D. O. de man die deze vraagstukken placht op te lossen, waardoor hij in niet geringe mate er toe bijgedragen heeft dat het voortbestaan onzer vereeniging gewaarborgd werd. Wij weten zeker in den geest van A. D. O. te handelen als wij hem voor zijn daden tegenover A. D. O. dank zeggen.

ADOFans

De hoofdingang van A. D. O.'s terreininrichting in het Zuiderpark.

De overdekte tribune op A. D. O.'s terreinen.

ADOFans

ADOFans

ADOFans

ADOFans